

*Lunds universitet
Institutionen för kommunikation och medier
Ht 2018*

Lättkränkt?

En Genreanalys av roasts i P3 Morgonpasset

*C-uppsats
Retorik*

Handledare Anders Eriksson
Student Lina Buhre

Abstrakt

Följande uppsats undersöker hur ett flertydigt språkbruk kan påbjuda oönskade följder och reaktioner. Som exempel på flertydigt språkbruk undersöks biografier tillägnade Sveriges riksdags åtta partiledare. De tillägnade biografierna presenterades i radioprogrammet Morgonpasset i P3 i samband med intervjuer med partiledarna och tillskrevs epitet som *satir* och *roasts*, vilket satte en humoristisk ton för materialet. Den humoristiska tonen till trots reagerade Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson starkt ogillande mot biografien. Uppsatsen undersöker materialet med hjälp av en genreapplicering följt av en diskussion där begrepp som flertydighet, underförståddhet och polysemi tillförs för att beskriva tolkningskonflikten som uppstod vid Åkessons negativa reaktion. Uppsatsen presenterar slutsatserna att de åtta biografierna bör anses likvärdiga i sin framställning och menar att Åkessons starka reaktion bör ses som ett uttryck för polyvalens, där Åkessons språkliga och sociala referensramar skilt sig från den tilltänkta publikens och därför värderat biografins innehåll som kritik snarare än humoristiskt.

Nyckelord: *Retorik, Satirisk Biografi, Roast, Underförståddhet, Flertydighet, Polyvalens, Genreapplicering, Lovtal, Smädelse, Jimmie Åkesson*

Innehållsförteckning

INLEDNING	1
BAKGRUND	1
SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNINGAR	2
TIDIGARE FORSKNING	2
MATERIAL	4
RIKSDAGSVAL	5
PUBLIC SERVICE OCH P3	5
MORGONPASSET I P3.....	6
TEORETISKA UTGÅNGPUNKTER	6
GENRE	6
HUMORBEGREPPET.....	7
<i>Satir</i>	7
<i>Ironi</i>	8
<i>Roast</i>	9
POLITISK HUMOR SOM DEMOKRATISERANDE, DISCIPLINERANDE ELLER EXKLUDERANDE	10
UNDERFÖRSTÅDDHET	10
FLERTYDIGHET OCH POLYSEMI	11
DEN RETORISKA SITUATIONEN	13
METOD	14
GENREANALYS	14
GENREAPPLICERING	16
LOVTALET ELLER SMÄDELSEN SOM GENRE	16
<i>Topiklista</i>	17
SITUATIONELL ANALYS	19
METODPROBLEM	19
ANALYS	20
GENREAPPLICERING STEG TVÅ	20
CHRISTOPHER GARPLIND OCH DEN RETORISKA SITUATIONEN	20
TOPIKAPPLICERING	22
<i>Jimmie Åkesson – Sverigedemokraterna</i>	22
<i>Stefan Löfvén – Socialdemokraterna</i>	24
<i>Ulf Kristersson – Moderaterna</i>	25
<i>Gustav Fridolin – Miljöpartiet</i>	26
<i>Ebba Busch Thor – Kristdemokraterna</i>	27
<i>Annie Lööf – Centerpartiet</i>	29
<i>Jan Björklund - Liberalerna</i>	30
<i>Jonas Sjöstedt – Vänsterpartiet</i>	31
STIL OCH DISPOSITION	33
JÄMFÖRELSE.....	34
EVALUERING	34
ETT FLERTYDIGT PERSPEKTIV	35
SLUTSATS OCH DISKUSSION	37
TRYCKTA KÄLLOR	41
OTRYCKTA KÄLLOR	42
Bilagor	

Inledning

Vad som först fascinerade mig med ämnet retorik var hur det fångade upp och förklarade vad som kan hända i utrymmet mellan en sändare och en mottagare, samt hur vi med rätt verktyg kan förbättra vår styrning av de budskap vi sänder ut, men också mottar. Retoriken förklarar för mig på ett tillgängligt vis hur det vi inte alltid uttalar högt ändå kan rymmas inom ett begränsat spann av ord, men också hur både orden och tystnaden vi väljer målar upp inte bara fiktiva men också verkliga samhällen, vårt samhälle, vår samtid och vår framtid. Idén om retoriken som verktyg att beskriva och forma vår världsbild tillskriver konsten stor social makt. Orden vi väljer och väljer bort för med sig konsekvenser, och att vara oaktsam med sitt språkbruk utgör därför en risk, en risk att inte göra sig förstådd, att försäga sig eller förarga. På liknande vis erbjuder ett konstruktivt språkbruk i sin tur möjligheten att kommunicera effektivt, undvika missförstånd och att övertyga.

Med utgångspunkt i detta väcktes en önskan i mig att explicitgöra vilket utrymme vårt språk erbjuder oss i att uppfatta och tolka budskap, samt hur detta tolkningsutrymme kan skapa onödiga konflikter om vi inte är aktsamma när vi väljer vårt språk. För att exemplifiera detta kommer intervjuer från radioprogrammet Morgonpasset i P3 att analyseras, i syfte att påvisa hur ett flertydigt språkbruk kan utgöra grund för onödiga konflikter. Det aktuella materialet utgörs av satiriska biografier tillägnade partiledarna för Sveriges åtta riksdagspartier, och är intressant i sammanhanget då det är en av de åtta partiledarna som sticker ut i sin reaktion på den tillägnade biografien, Sverigedemokraternas Jimmie Åkesson. Med detta exempel som grund önskar jag i förlängningen kunna erbjuda reflektioner relevanta för hur vi som medmänniskor och kommunicerande individer väljer vårt språk i relation till vår mottagare, och hur ett konstruktivt språkval gynnar oss inte bara som individer, men också som kollektiv.

Bakgrund

Under valrörelsen till Sveriges Riksdagsval 2018 bjöd Morgonpasset i P3 in samtliga av riksdagens åtta partiledare för intervjuer. Som upptakt inför intervjuerna lästes biografier tillägnade vardera partiledare upp. Dessa biografier tillskrevs epitetet *satir* och benämndes även som *roasts* vid flera tillfällen. Biografierna bestod av en blandning sanningsenliga och fiktiva uttalanden kring partiledarnas privata och offentliga person. Att materialet är särskilt intressant för min uppsats grundar sig i de skilda reaktioner som partiledarna uttryckte i samband med biografiernas framförande kort innan intervjuerna påbörjades. Särskilt stack Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson ut som i samband med biografins

framförande kommenterade att ”det var väl ungefär vad han väntade sig av den här skitkanalen”. Programledarna fortsatte med att beskriva att Åkesson varit riktigt hård och bidrog med ”superdålig stämning”, Åkesson höll då med om att det blivit dålig stämning men att det inte var hans fel, och att han helst sluppit delta i programmet, samt att ”hade jag varit chef här så hade jag lagt ner P3 för längesen, för jag tycker det är vänsterliberal smörja rakt igenom” (Morgonpasset i P3:29/8–2018).

Att övriga partiledare istället skrattade och delvis höll med alternativt lät bli att kommentera biografien gör det intressant att undersöka varför Åkesson reagerade så starkt. Grundade det sig i att framställningarna skilde sig innehållsmässigt, eller kanske handlade det om partiledarna själva? Går det att påstå att Åkesson är mer lättkränkt än övriga partiledare, eller handlar det om något annat?

Jag uppfattar detta som ett bra exempel på hur våra språkval påverkar vår omvärld. I P3s fall har de gjort ett aktivt val i sitt språk genom att framställa dessa biografier och beskriva dem som satiriska eller som roasts. Därför uppfattar jag att finns det två relevanta delar för analysen att genomföra, dels en jämförelse av de tillägnade biografierna för att se om vi finner svaret i deras framställning, och dels tillförandet av begreppen flertydighet, underförståddhet och polysemi, som kan hjälpa oss förstå vilka möjliga tolkningar som kan göras av biografierna, och på så vis förstå om svaret ligger i mottagarens tolkning.

Syfte och frågeställningar

Uppsatsen har som syfte att bredda förståelsen för vikten av att välja vårt språk. Det görs genom att exemplifiera hur ett budskap mottagits på ett vis skilt från intentionen och på så vis skapat konflikt. Med hjälp av en jämförelse av materialets enskilda bilagor samt tillförandet av begrepp om flertydighet och underförståddhet utvärderas var kommunikationen brustit.

1. På vilket sätt kan en genreapplicering av materialet öka förståelsen för det?
2. Finns det några avvikelser gällande genretillhörighet hos materialet, vad kan det i så fall berätta för oss?
3. Hur kan begrepp om flertydighet och underförståddhet hjälpa oss förstå Jimmie Åkessons negativa reaktion på materialet?

Tidigare forskning

Tidigare har flera studier på temat politisk humor och satir genomförts ur olika perspektiv. Bland dessa finner vi Joanna Doona som doktorerat i medie- och kommunikationsvetenskap

vid Lunds universitet med avhandlingen *Political comedy engagement: Genre work, political identity and cultural citizenship* (2016) som beskriver hur humor kan fungera som brobygge för framförallt unga i bygget av sitt politiska och kulturella medborgarskap, där humorn agerar både inbjudan och sköld. Humorn hjälper unga att förstå politiska problem på nya vis och skyddar dem från att känna sig dumma, naiva eller konflikträdna.

Utöver Doona beskriver Limor Shifman, Graham Mickle, Geoffrey Baym och Jeffrey P. Jones med flera om den politiska humorns demokratiserande potential i ett par temanummer av *Popular Communication* (2012: Volume 10, issues 1–2). Dessa temanummer har senare sammanställts i en antologi vid namn *News Parody and Political Satire Across the globe* där skribenterna presenterar fall av satiriska nyhetsprogram och politisk humor från jordens alla hörn (2013). Likt Doona diskuterar de satiriska nyhetsprogram som möjlig opinionsbildare, och hur de humoristiska beskrivningarna av samtiden, nyheter och politiska makthavare möjliggör en chans för mottagarna att respondera genom skratt. Skrattet som gensvar på de satiriska målningarna erbjuder en möjlighet för medborgarna att baktala, samtala eller omtala det politiska landskapet och samtiden (2012:2–13).

På det svenska retorikfältet är forskning på områden som politisk humor och implicit budskapsförmedling något begränsad. Tre exempel värda att lyfta utgörs av Simon Ojas avhandling i retorik vid Örebro universitet, *Sverigedemokraternas budskap 2005–2010: En retorisk studie av ett annorlunda parti* (2015) som undersökte Sverigedemokraternas kommunikationsstrategier och marknadsföring 2005-2010 samt Kassem Echehade som i sin kandidatuppsats i retorik vid Lund universitet, *Alternativhögerens grodor: En analys av alternativhögerens memes som retorisk strategi* (2017) undersökte alternativhögerens implicita budskapsförmedling genom memes.

Det tredje exemplet utgörs av en artikel av Axel Bruér som publicerades i *Retorikmagasinet* hösten 2009. Artikeln går under rubriken *Roasting: Ironisk respekt* och diskuterar företeelsen roast som en amerikansk tradition som vid dess introduktion i Sverige feltolkats. Bruér diskuterar möjligheten att de svenska produktionsbolag och komiker som var först med roasts i Sverige inte tagit hänsyn till den retoriska situationen i sina framställningar genom att bortse från den hyllande aspekten som varit tongivande för roasting-traditionen i USA (2009:10). Bruér underbygger i artikeln inte resonemanget kring roasts som hyllningstal i större utsträckning men beskriver det som en passande genrebeskrivning (2009:9) och motiverar därför den genreapplicering av lovtal eller smädelse som jag kommer att presentera längre fram i uppsatsen. Eftersom Bruér's fokus snarare ligger på hur roasten inte används korrekt med hänvisning till bristen på hänsyn till ethos och den retoriska

situationen (2009:11-12) uppfattar jag artikeln som intressant men inte tongivande för min uppsats framställning.

Baserat på mina läsningar uppfattar jag att Doona i sin avhandling fokuserar på funktionen av politisk humor, medan Oja snarare riktar in sig på att analysera vilka kommunikativa strategier som används där både politik och humor inkorporeras. Med min uppsats hoppas jag kunna förklara resultatet av våra kommunikativa handlingar genom att undersöka vilka faktorer som triggat resultatet i det fall jag undersöker, för att på så vis kunna beskriva riskerna och möjligheterna med sättet vi väljer vårt språk på.

Material

Analysmaterialet består av satiriska biografier eller *roasts* som de också benämns tillägnade Sveriges riksdags åtta partiledare. Biografierna presenterades under valrörelsen 2018 i radioprogrammet *Morgonpasset i P3*. *Morgonpasset i P3* intervjuade riksdagens åtta partiledare enskilt och inför varje intervju lästes respektive partiledares tillägnade biografi upp som del av en upptakt inför intervjun.

Biografierna skrevs och framfördes av komikern Christopher Garplind och finns som bilagor i anslutning till uppsatsen. Inledningsvis ämnade jag finna Garplinds originalmanus, men då detta inte gått att finna har jag valt att transkribera materialet. Då transkriptionerna i sig utgör en analys som dessutom är en förutsättning för besvarandet av uppsatsens frågeställningar har en del ställningstaganden gjorts i samband med transkriptionen. Catrin Norrby beskriver boken *Samtalsanalys: så gör vi när vi pratar med varandra* (2014) att vilken metod som är lämplig vid transkription skiljer sig beroende av materialet och dess syfte (2014:100). Då mitt material behandlas som demonstrativt sett till sin genre har jag valt att utgå i transkriptionen från ett mer monologliknande perspektiv. Till följd av att Norrbys teori och metod uppmärksammades sent i mitt uppsatsskrivande har dock Norrbys rekommendationer i hög grad förbisetts. Detta dels eftersom jag genom mitt uppsatsskrivande förhållt mig till materialet mer likt ett manus än ett samtal, och dels att jag inte uppfattar att en beabetning med tillförande av de principer för transkription som Norrby lyfter (2014:110) nämvärt skulle påverka resultatet.

Således utgörs eventuella skillnader i materialets muntliga respektive skriftliga framställning av fyllnadsord, kommentarer, reaktioner och pauser vars avsaknad enligt min uppfattning inte bör påverka analysarbetet i högre utsträckning. Nämvärt är också att länkar till de intervjuer där materialet presenterats finns bifogade innan transkriptionerna och går att lyssna till. Materialet har jag valt då jag uppfattar dessa biografier som representativa för det retoriska problem jag ämnar undersöka.

Möjliga problem med materialet utgörs bland annat av att materialet enligt Garplind själv är en kombination av sanning och fiktion, och erbjuder vissa svårigheter i att undersöka sanningshalten. Vidare har Garplind fått olika mycket kritik för biografierna, vilket kan bli problematiskt i avgörande av deras likvärdighet. En sådan diskussion blir högst subjektiv i syfte att bedömma huruvida Garplind är likvärdigt hård i sin satir till de olika partiledarna. Det kan även bli svårt att avgöra ifall biografierna är likvärdigt hårda i sin satir i relation till partiledarnas partihistorik. Här kan Garplinds relation till de olika partierna bli ett potentiellt problem, om än han själv uttrycker en ambition att vara likvärdigt hård i samtliga biografier.

Slutligen kan det bli särskilt problematiskt att jag som demokratisk medborgare har en relation till partiledarna som kan tänkas påverka hur jag uppfattar Garplinds framställningar. Men genom att uppmärksamma denna problematik hoppas jag i möjligaste mån kunna förhålla mig kritisk i min läsning, men neutral gällande värdering av partiledarnas politiska visioner och värderingar då dessa inte står i fokus för min uppsats.

Riksdagsval

I Sverige genomförs det var fjärde år val till kommun, region och riksdag. Materialet jag undersöker tar plats under valrörelsen inför valet den nionde september 2018. Bland de viktigaste frågorna inför valet 2018 var enligt Yougovs mätningar i september 2018 sjukvård, flykting- och invandring samt kriminalitet (Metro: *Yougov. Här är väljarnas 10 viktigaste frågor i valspurten*). Utöver dessa var även regeringsfrågan infekterad. Detta bland annat efter att Sverigedemokraterna i valet 2014 tilldelats tillräckligt antal riksdagsmandat att agera vågmästarroll, något som inte välkomnats av varken höger- eller vänsterblocket inom svensk politik i övrigt. Sverigedemokraternas vågmästarroll utgjorde ett problem i regeringsbildningen redan 2014, och misstänktes bli ett större problem efter riksdagsvalet 2018, då inget parti vill samarbeta med Sverigedemokraterna, men inte heller kan regera självständigt.

Public Service och P3

I Sverige kallar vi det innehåll Sveriges Radio (SR), Sveriges television (SVT) samt Utbildnings Radion (UR) producerar för public service, eller tv och radio i allmänhetens tjänst (*Om Sveriges Radio*, sverigesradio.se). På Sveriges Radios hemsida beskrivs public service på följande vis:

I Sverige finns det tre bolag som har uppdraget att producera och sända program till allmänheten och tillgängliggöra det på olika plattformar för att nå så många som möjligt. Det är riksdagen som

beslutar om uppdraget och regeringen som sätter ramarna för public service-bolagens verksamhet. Så här är det formulerat i inledningen till det nuvarande sändningstillståndet: ”Verksamheten ska präglas av oberoende och stark integritet och bedrivs självständigt i förhållande till såväl staten som olika ekonomiska, politiska och andra intressen och maktsfärer i samhället.”

Sveriges radio har idag sex olika radiokanaler, till dessa hör P3. Utöver P3 finns även radiokanalerna P1, P2, P4, P5 samt P6. Samtliga kanaler riktar sig till olika publikgrupper. P3 riktar sig särskilt till unga vuxna, ”P3 är ung public service. Samhällsjournalistik, populärkultur, humor och relationer är bärande delar. P3 guidar till den nya musiken och lyfter fram nya svenska artister” (Om P3, sverigesradio.se).

Morgonpasset i P3

Morgonpasset i P3 är radiokanalen P3s morgonprogram som sänds på daglig basis. Morgonpasset i P3 består av en panel i vilken Kodjo Akolor, Hanna Hellquist, Victor Linnér, Maria Nohra, Kalle Berg samt Marcus Berggren ingår (sverigesradio.se: *Om Morgonpasset i P3*).

Teoretiska utgångspunkter

Teoriavsnittet behandlar någorlunda kronologiskt de teoretiska ansatser som är relevanta för den analys jag senare kommer att presentera. Inledningsvis beskrivs begreppet genre, vilket senare tar oss in på genren humor och underkategorier av humor som satir, ironi och roast. Vidare går avsnittet in på politisk humor, underförståddhet samt flertydighet och polysemi, och avslutas med beskrivning av den retoriska situationen med fokus på Lloyd F. Bitzers teoretisering från 1968. Sammantaget beskriver teorikapitlet retoriska genrer, specifikt humor och dess olika aspekter både teoretiskt men också dess mer praktiska förutsättningar och element, som tolkandet av implicita budskap och timing.

Genre

En retorisk genre utgår från idén att en viss typ av situation väcker en viss respons eller förväntningar hos mottagaren, och att dessa situationer därför kräver en viss typ av retoriska drag eller verktyg som går att samla under en gemensam genre. En retorisk genre kan beskrivas som en konstellation eller ett kluster bestående av tre element som tillsammans utgör förutsättning för en unik artefakt. Dessa tre element utgörs av det situationella, det substantiva eller stilistiska samt en organiserande princip. Det situationella uttrycker ungefär den retoriska situationen eller kontexten med dess tillhörande krav på budskapsförmedling. Vidare består det substantiva eller stilistiska elementet av dels returns innehåll eller stoff och dels dess form och stil. Sist har vi den organiserande principen som utgör kärnan för en retorisk genre, det kan vara ett kärnbegrepp eller tema som de övriga

elementen utgår från. Den organiserande principen utgår från att genren till dess karaktär skulle förändras om inte samtliga element återfinns hos artefakten (Foss: 2009:137).

Då jag kommer att använda genre som analysmetod kommer jag att utgå från topiker som grund för att undersöka ifall mitt material går att beskriva utifrån en gemensam genre. Att jag väljer att utgå från topiker baseras bland annat på Anders Erikssons beskrivning av allmänna respektive specifika topiker (2017), där retoriska genrer går att organisera utifrån sina gemensamma topiker. Topiker fungerar enligt Eriksson som tankeplatser för att insamla stoff eller teman för retoriska framställningar (2017:38). Utifrån ett klassiskt perspektiv på retoriken finns det inledningsvis tre olika genrer som vardera har distinkta mål. Dessa genrer består av demonstrativa tal (*genus demonstrativum*) som syftar till att hylla eller smäda, dessa benämns även som uppvisningstal. Deliberativa eller politiska tal (*genus deliberativum*) som önskar rådgiva om framtid för att möjliggöra kloka politiska beslut samt juridiska tal (*genus iudiciale*), som önskar rådgiva kring dåtid för att möjliggöra ställningstaganden vid tvister (Aristoteles: *Retoriken*:1.3.2–3).

Humorbegreppet

”[...] humor ägnar stor uppmärksamhet åt kollisioner mellan (minst) två mänskliga regelsystem. I den mån kollisionen visar sig skenbar eller förklarlig sedd utifrån ett tredje regelsystem föreligger ett fall av humor” (Nationalencyklopedin: *humor*, Göran Nilsson, 2014). Humor är ett mångfacetterat begrepp med flera olika underkategorier med den gemensamma grund som beskrivs enligt nationalencyklopedins humordefinition. Utöver att humor är ett fall av kollision av mänskliga regelverk beskrivs att humor dels kan handla om en karaktärsegenskap, att ha ett så kallat *sinne för humor*, och dels utgöra en genre, där konstprodukter ämnade att roa konsumenten genom framställningar i tal, skrift, bild eller ton avses (Nationalencyklopedin: *humor*).

Med denna definition av karaktärsdrag respektive genre som grund, har med tiden flera underkategorier till humorgenren uppkommit där innehåll, form och syfte är tongivande för kategorisering. Dagligen stöter vi på flera olika genrer såsom ordvitsar, satir, practical jokes, karikatyrer, internskämt med mera. I denna uppsats kommer fokus riktas kring satir och närliggande humorgenrer där centrala drag utgörs av kritik och dubbeltidighet, därför kommer ett par aktuella humorgenrer beskrivas nedan.

Satir

Enligt Nationalencyklopedin är satir en ”litterär framställning som är ironisk eller hånfull på ett elegant sätt” (Nationalencyklopedin: *satir*). Nationalencyklopedin uttrycker satiren som sprungen ur antikens Rom, där den ursprungligen ansetts en skriftlig genre, redan då med

samhällskritik av dess olika slag som tema. Numera anses satir inte utgöra en skriftlig genre, utan används istället för att beskriva framställningar och verk i valfri form som innehåller satir som tema eller satiriska inslag.

Ofta används satir i opinionsbildning, vilket påpekas av Nationalencyklopedin utgör ett riskmoment till följd av dess tidsbundenhet som riskerar försvåra uttolkning av satir om inte en tydlig kontextualisering finns tillgänglig (Nationalencyklopedin: *satir*). Att satir inte längre definieras som en genre annat än som underkategori till genren humor kan utgöra en svårighet för min analys genomförande. Dock tänker jag att sålänge mitt syfte inte är att beskriva en genre utan applicera en redan befintlig på mitt material duckar jag för kritik kring satir som eventuell genre. Satir och humor tas i analysen i beaktning i annat syfte än ett genrebeskrivande sådant, varför jag fortfarande uppfattar en teoretisk inramning av satir och ironi vara på sin plats.

Ironi

På Nationalencyklopedins hemsida går att läsa om ironi som en term använd när en sändare uttrycker motsatsen till vad en faktiskt ämnar förmedla, med förhoppning att mottagaren ska uppfatta denna skillnad i intentionellt och förmedlat budskap (Nationalencyklopedin: *ironi*). Ett tydligt exempel för denna beskrivning är att säga *ja* när en egentligen menar *nej*. En annan eller kompletterande definition av vad ironi är återfinns hos Anders Sigrell, professor i retorik vid Lunds universitet. I sin avhandling ”*Att övertyga mellan raderna: en retorisk studie i modern politisk argumentation*” (2001) menar Sigrell att ironi bör ses som ett artigt eller mindre konfrontativt vis att framföra kritik. Sigrell beskriver hur ironin kan vara ett verktyg med positiva konnotationer då det genom att på ett mindre konfliktfyllt vis kan hjälpa oss att i mer delikata situationer föra på tal kritik, utan att någon behöver känna sig bortgjord. Sigrell beskriver också ironins likheter med jargong och hur ironin som exkluderande språkbruk kan verka gemenskaphetsfrämjande i byggandet av ett *vi* och ett *dem*. Detta med särskild aktning för ironins ömtålighet inför delade referensramar och gemensamma språkbruk, då ironin trots dess potentiellt positiva krafter också snabbt kan ges direkt motsatt effekt, om sändarens intention inte matchar mottagarens tillgängliga referensram eller mottaglighet, och på så vis kan direkt skada relationen mellan de båda parterna (2001:212–213).

Dessa tankar är relevanta för min analys för att bredda förståelsen för vikten av att välja vårt språk, då ironi beskrivs som ett riskfyllt verktyg om den retoriska situationen inte är korrekt avläst. Att vara beroende av gemensamma referensramar språkligt och socialt kan göra framställningen av satir i rikssänd radio komplex, och det blir därför extra viktigt hur i uppsatsens exempel Garlpind valt sitt språk.

Roast

Uttrycket roast framstår i vid första anblicken inte som ett humorbetingat uttryck, utan är mer klassiskt betingat med matlagning. Att företeelsen i humorsammanhang fungerar likt en metafor genom dess funktion i matlagning för hur begreppet används även inom humor, är inte dock inte särskilt långsökt. Cambridge Dictionarys beskrivning av begreppet roast delar sig i två kategorier, matlagning respektive humor. Roast i en matlagningssammanhang beskrivs som en tillagningsslagning där råvaran rostas eller grillas, medan roast i en humorkontext relativt specifikt beskrivs som ett offentligt evenemang där en känd profil på ett humoristiskt vis kritiseras och skämtas om i syfte att hylla densamma (Cambridge Dictionary: *roast*). Företeelsen roasts etablerades i Sverige under 2000-talet där produktionen *Roast på Berns* presenterades hösten 2009 av Henrik Schyffert, Kerstin Johansson samt produktionsbolagen Brommamamma och Blixten & Company (blixten.se: *Roast på Berns*).

Att definiera roast som humoristisk kritik gör att direkta paralleller bör dras till definitionen av ironi som lyftes under rubriken *Ironi* ovan. Utgår vi från att ironi kan fungera på samma vis som roasten ämnar göra bör även fler egenskaper kunna stämma överens. Sigrell uttrycker i sin avhandling ett mistycke för explicit ironi, då han menar att det direkt motsätter sig ironins funktion, att presentera (minst) två budskap där kritiken förkläs genom dubbeltydigheten i ett mindre kritiskt uttalande (2001:254–255). Utifrån den tanken blir en explicit ironi motsägelsefull, och likaså en roast som uttalat förklaras som humorbeklädd kritik. Är det möjligt att det är humor om du tvingas befästa etiketten i förhand, eller blir etiketten humor ett sätt att undslippa kritik själv? Likt humordefinitionen enligt Nationalencyklopedin utgår från kolliderande regelsystem fungerar ironin på liknande vis, och skulle enligt Sigrell fungera som definitionen även för ironi (2001:252).

Vad som förefaller mig intressant kring ovan beskrivna humorkategorier och kan komma att utgöra en intressant konflikt i min kommande diskussion består i följande resonemang: Om det på förhand anges ett bestämt vis att tolka materialet på, kan det då uttryckas vara ironi eller innehålla humor alls? Är etiketten *roast* enbart en ursäkt för att framföra kritik? I likhet med ironin står det klart att roasts är delikata så till vida att huruvida det är humoristiska eller ej bör ligga hos mottagaren att få avgöra, och således kan etiketten roast bidra med påtvingade konnotationer som i slutändan inte överensstämmer med det framställda budskapet. Med det i åtanke är begreppet *roast* mer komplext än vid första anblick och kan beroende av ifall en väljer att dra paralleller till ironin direkt eller indirekt ge avtryck i analysen som presenteras längre fram i uppsatsen.

Politisk humor som demokratiserande, disciplinerande eller exkluderande

Språk allmänt och humor specifikt kan sammanfattas som ett demokratiserande, disciplinerande eller exkluderande verktyg. Genom våra språkval kan vi påverka dels vår egen världsuppfattning och dels andras. Tar vi den politiska humorn som exempel så kan vi av bland andra Doonas och Shifmans (2016;2012) forskning utläsa den politiska humorns demokratiserande effekter, då den för framförallt unga medborgare agerar bro mellan byråkratiska politikernas språkliga visioner och den verklighet unga medborgare möter genom språket. Den politiska humorn bygger broar genom att låta politikernas beslut omformuleras och värderas på ett vis som känns tillämpligt för fler, samtidigt som uppbyggnaden som jagar skratt uppfattas som ett utrymme att framföra kritik så väl som en dialog genom skrattet, och genom det stärker känslan av ett demokratiskt ägandeskap som medborgare (2016:162–64;2012:94–105).

Den disciplinerande effekten grundar sig i rädslan för exkludering där språkbruket blir centralt. Likt definierat under avsnittet *humor* utgår humor från krockar i våra konventionella regelsystem, det kan röra sig om dubbeltydiga uttryck men också ironier där en uttrycker sig undvikande för att slippa en explicit kritiserande eller nedvärderande ton. Dessa krockar av regelsystem uppfattas komiska för att de är konventionella. Skulle regelsystemen av någon anledning inte vara konventionella för oss skulle det komiska gå oss förbi, helt enkelt för att vi inte uppfattar det roliga. Genom att använda ett internt språkbruk kan en sändare välja sina mottagare, och det är genom valet av internt eller vedertaget, konventionellt språkbruk vi kan styra vilka som får vara med på det roliga eller ej. Bland andra Sigrells och Tommy Bruhns forskning kring underförståddhet och flertydighet som retoriskt verktyg är särskilt intressant när det kommer till språkets makt (2001;2018). Med utgångspunkt i att människor ogillar känslan av utanförskap skapar det en vilja att passa in, att förstå, att hålla med och att bidra. På så vis kan humor användas både för att skapa inkludering men också exkludering och såväl befästa och stärka grupperns gemenskap som splittra dem. På så vis kan humor ses som ett såväl demokratiserande som disciplinerande och exkluderande verktyg när det kommer till dess potential som budskapsförmedlare.

Underförståddhet

Sigrell diskuterar i sin avhandling underförstådd kommunikation, med ironi och entymem som huvudsakliga exempel. Underförståddhet kan vara problematiskt då det ställer krav på att sändare och mottagare delar ett gemensamt språk med gemensamma referensramar eller regelsystem för att det implicita ska kunna förmedlas. Därför är det intressant att Nationalencyklopedins humordefinition utgår från underförståddhet och dubbeltydighet, vilket framhålls genom att beskriva humor som kollisioner av regelsystem (Nationalencyklopedin:

humor). En sådan definition presenterar en relativt hög tröskel för vad humor är och kan vara, om än uttolkandet av dessa kollisioner sker omedvetet och automatiserat i många fall.

Sigrell presenterar en modell för det underförstådda (2001:301) i syfte att explicitgöra underförståddheters möjliga indelning. Modellen mynnar ut i tre kategorier av underförstådd budskapsförmedling. De tre underförstådda kategorierna benämner Sigrell som icke-bokstavliga, logisk supplerings samt kontextuell supplerings. Dessa förmedlas i sin tur på följande sätt: Icke-bokstavligt genom indirekta talakter, logisk supplerings genom entymem samt kontextuell supplerings genom ironi. De icke-bokstavliga eller indirekta talakterna är explicita så till vida att deras budskap förstås på liknande vis som ett bokstavligt uttryck med skillnaden i hur det förmedlas. Sigrell exemplifierar detta med det bokstavligt uttryckta ”ställ dig upp”, respektive det icke-bokstavligt uttryckta ”måste du sitta ner”. Det senare blir ett passivt uttalande som trots att mottagaren gör en snarlik tolkning av budskapets syfte i bägge fallen passar bättre i kategorin underförstådd budskapsförmedling. Gällande logisk respektive kontextuell supplerings kopplas dessa tydligt till den tidigare diskussionen av humor och ironi sett till hur de definierats. Den logiska supplerings i form av entymem presenterar ett påstående med implicit grund som måste delas av såväl sändare som mottagare medan den kontextuella supplerings går ut på att ett budskap presenterar ett minimum av två möjliga eller kolliderande tolkningar där kontexten avgör vilket budskap som är det av sändaren åtsyftade (2001:298–301).

Flertydighet och polysemi

Tommy Bruhn lyfter i sin avhandling *Delade meningar: Retorisk flertydighet och den pluralistiska publiken i politiska förnyelseprocesser* (2018) flertydighet som retoriskt agerande, som ett verktyg att skapa eller möjliggöra olika mening för olika åhörare i sin situation (2018:10). Såväl Sigrell som Bruhn gör skillnad på intentionell och ointentionell budskapsförmedling. På samma vis som Sigrell i sin avhandling avgränsar sig till intentionell underförståddhet avgränsar Bruhn sig i sin avhandling till flertydighet som ett medvetet retoriskt verktyg och gör skillnad på flertydighet och ambiguitet med hänsvining till intentionell respektive ointentionell budskapsförmedling. Bruhn beskriver flertydighet som ett verktyg till skillnad från ambiguitet som beskrivs som möjligt flertydiga alternativt tvetydiga tolkningar, med tonvikt på att sändaren med flertydighet kan framställa intentionellt medan budskapets ambiguitet avgörs av mottagarna. Vidare gör Bruhn också skillnad på flertydighet och generalitet, där flertydighet eftersträvar att sända ut avgränsat flertydiga budskap medan generalitet ter sig mer nebulöst i sin framställning och närmar sig mottagarna som kollektiv snarare än att nå mottagarna som individer (2018:30). Ett möjligt exempel för detta återfinns i bilaga sex tillägnad Busch Thor: ”Eller borde ni inte bara skicka ut en broschyr till alla över

70 där det står att dem inte ska släppa in folk, vita då annars öppnar de ju inte, som oannonserat ringer på dörren” (rad 46–48). Citatet kan uttryckas presentera en generalitet som antyder att äldre människor är rasister, då Garplind uttrycker att de enbart öppnar för vita som oannonserat ringer på. Citatet presenterar ingen kompletterande tolkning vilket gör att det inte bör beskrivas som en flertydighet.

Bruhn har i sin avhandling inspirerats av både Lea Ceccarelli och Celeste Michelle Condit som båda forskat på polysemi, då dessa begrepp starkt hör samman med flertydighet och underförståddhet. Ceccarelli beskriver Polysemi som ett uttryck som är polysemt i sig själv, det vill säga att det är ett uttryck som rymmer flera meningar, åtminstone sett till hur begreppet historiskt använts inom retorikteorin. Med anledning av det har Ceccarelli själv hängivit sig att definiera begreppet utifrån de tre vanligaste sätt polysemi används inom retorisk kritik, i artikeln *Polysemy: multiple meanings in rhetorical criticism* (2013:660–678). Dessa tre definitioner utvecklar Ceccarelli under rubrikerna *Resistive reading*, *Strategic ambiguity* samt *Hermeneutic depth*.

Ceccarelli beskriver att en *resistive reading* utgår från att mottagaren tar makten över budskapet. Såväl Ceccarelli som Condit problematiserar att denna typ av resistive reading ofta förpassas som polysemi, när det i själva verket handlar om polyvalens. Dock påtalar båda att i de fall mottagare gör en skild tolkning av denotationerna i en retorisk framställning och inte bara uppfattar konnotationer skilda sändarens intention, är det ett fall av polysemi (2016:664). *Resistive reading* går att översätta till en motvillig läsning där budskapet kopplas samman med andra konnotationer eller denotationer än det sändaren implikativt önskat förmedla.

Strategic ambiguity å sin sida går att likna vid flertydighet utifrån Bruhns definition, om än Ceccarelli här använder sig av uttrycket ambiguitet uppfattar jag att flertydighet respektive ambiguitet utifrån Bruhns definition gör flertydighet till ett mer passande begrepp då både Ceccarelli och Bruhn beskriver företeelsen som sändarcentrerad snarare än att det skulle bygga på mottagarnas tolkningssvårigheter (2016:668;2018:13). Slutligen beskriver Ceccarelli *Hermeneutic depth*, som uppmanar mottagare att motta multipla meningar i sin läsning för att likt den hermeneutiska cirkeln låta komplexiteten i mellanrummet mellan sändaren och mottagaren fördjupa det intentionellt utsända där det välvilligt mottagits (2013:671). För att vidare definiera *polyvalens* beskriver Condit i *The rhetorical limits of polysemy* polyvalens som en företeelse där skilda mottagare kan ha en gemensam förståelse för vilka denotationer ett budskap för med sig, alltså möjliga åsyftanden inom budskapet, men att hur budskapets denotationer värderas skiljer sig så pass att mottagarnas konnotationer skiljer sig, vilket Bruhn förklarar som att en publik semantiskt kan

uppfatta ett budskap på samma vis men värdera dem olika (2016:456;2018:31). Att exemplifiera fall av polyvalens kan vara problematiskt då det handlar om att värdera något som sägs på ett vis möjligen skilt från sändarens intention. Exempelvis skulle Garplinds beskrivning av Stefan Löfvén i bilaga tre lyftas: ”I skolan var han ingen speciell, en vanlig tyst kille bara. Men det är det jag gillar med Stefan, Han känns lite som ’the boy next door’” (rad 7–8). Detta citat ur den tillägnade biografien beskrivs Löfvéns alldagliga sätt som något positivt, men beskrivningen kan lika väl ses som positiv som negativ av en mottagare beroende av om en anser det positivt att en statsminister är alldaglig eller ej. Uttrycket rymmer alltså en tydlig denotation i form av Löfvéns alldagliga sätt, men konnotationerna kopplade till uttrycket kan skilja sig beroende av hur en ställer sig till att vara alldaglig.

Bruhn redogör också för begreppet *polyfonisk diskurs*, där två röster kan förklaras rymmas inom samma uttryck, så tillvida att det refererar till två kontexter samtidigt. Enklast beskrivs polyfonisk diskurs med ett kronologiskt exempel, där ett primärt budskap förmedlas i en aktiv kontext samtidigt som det refereras till en tidigare eller senare kontext, som i sin tur utgör ett sekundärt budskap, som båda rymms inom samma uttryck. Bruhn uttrycker det som att den första rösten presenterar en manifesterad uppfattning om världen och den andra rösten en annan manifesterad uppfattning av världen (2018:35). Ett exempel på polyfonisk diskurs finns vi i biografien tillägnad Annie Lööf, bilaga sju. Där uttrycks följande: ”Men Annies glow up den här valrörelsen är precis som Björklunds usteenderesa de senaste åren, anmärkningsvärd” (rad 48–49). Detta citat kan sägas exemplifiera en polyfonisk diskurs genom att beskriva att Lööf genomgått en så kallad ”glow up” vilket implikerar att hennes person och utseende har utvecklats i en positiv riktning (wictionary: *glow up*). Att uttala att Lööf *numera* är eller ser bättre ut implikerar att hon i en *dåtid* sett eller uppfattats sämre till utseende eller sätt.

Den retoriska situationen

Centralt för humor är kontext, tid och rum. Den komiska effekten är likt alla framställningar beroende av *kairos*, grekiska för *det rätta ögonblicket* (Eriksson:2017:60). Till kontexten hör flera faktorer, och teorier kring vad som utgör en kontext eller situation och vad som gör den retorisk undersöktes under 1900-talets senare hälft av bland andra Lloyd F. Bitzer och Richard E. Vatz. Bitzer och Vatz motsatta ståndpunkter har kommit att bli tongivande för teoretiseringen av den retoriska situationen, som i mångt och mycket utgår från Bitzers artikel från 1968, ”The Rhetorical situation”.

Bitzer utgår i sin artikel från situationen som tongivande för diskursen, att retorik är situationell. Han menar att situationen, likt frågan, utgör grunden för svaret eller den retoriska framställningen. Dessa tankar står i motsats till en tro på sändaren eller syftet som

tongivande, Bitzer betraktar istället situationen som grund och källa för den retoriska aktiviteten, såväl som grund för retorisk kritik (2016:163). För att utröna vad som skapar eller utgör en retorisk situation talar Bitzer om tre faktorer som tillsammans utgör den retoriska situationen. Till dessa faktorer utgörs av ett komplex av människor, händelser, objekt och relationer som potentiellt presenterar en faktiskt eller potentiellt tvingande omständighet (*exigence*) som helt eller delvis kan lösas, beroende av diskursens inverkan på det mänskliga beslutet eller akten som modifierar den tvingande omständigheten. Bitzer sammanfattar dessa faktorer till tre begrepp vilka återfinns i varje retorisk situation: *exigence*, *audience* och *constraints* vilka jag väljer att utifrån Magnus Ulléns (2014:200) beskrivning översätta till *tvingande omständighet*, *mottagare* samt *vilkor*.

I kontrast till Bitzers teori om retoriken som situationell står Vatz som i ”The myth of the Rhetorical situation” (1973) starkt kritiserar tanken om retoriska situationer som något en tvingas besvara snarare än att själv välja dem. Vatz uttrycker den retoriska situationen som beroende av vår förmåga eller önskan att karaktärisera den utifrån våra subjektiva diskurser, och således beroende av oratorn snarare än situationen (2014:201). Utifrån Vatz perspektiv blir skapandet av en retorisk situation beroende av sändaren och mottagaren som subjektiva aktörer, medan Bitzer presenterar den retoriska situationen som uppkommen av yttre faktorer och i behov av att lösas snarare än väljas. Vatz kritik ger dock inga praktiska konsekvenser då han inte presenterar någon motsvarande terminologi till den Bitzer presenterat (2014:202). Bitzers terminologi erbjuder trots eventuella brister en effektiv metod för att planlägga en sändares *intellectio*, det vill säga att vi får en inblick för i vilken kontext sändaren placerar sig, med hjälp av att beskriva tryckande omständighet, publik och retoriska villkor. Då *intellectio* utgör det första steget i den retoriska skapandeprocessen *partes* är det också vid analys-sammanhang lämpligt att undersöka sändarens förutsättningar för att bättre förstå sändarens intention.

Metod

Följande avsnitt ämnar ge en närmre beskrivning av de metoder som kommer användas för att genomföra följande analys. Först kommer retorisk genre som analysmetod samt möjliga tillvägagångssätt att presenteras för att sedan beskriva hur den retoriska situationen kommer att användas som kompletterande metod.

Genreanalys

Foss beskriver att det finns tre möjliga vägar eller metoder för att använda genre som analysperspektiv, där vilken som bör användas beror av analysens syfte. De tre vägarna benämner Foss som *generic description*, *generic application* samt *generic participation*

(2009:140). Dessa tre väljer jag att översätta till genrebeskrivning, genreapplicering samt genredeltagande. Foss beskriver att genrebeskrivning är passande när en önskar undersöka möjligheten att en grupp artefakter tillsammans utgör en retorisk genre genom att undersöka deras gemensamma drag. Vidare är genredeltagande användbar som metod om en vill undersöka huruvida en artefakt tillhör en specifik genre. Slutligen är genreapplicering intressant om en önskar göra en evaulering av en artefakts genretillhörighet. Genrebeskrivning som metod utgår från en induktiv metod medan genredeltagande och genreapplicering båda utgår från en deduktiv metod (2009:140–141).

Då mitt analysmaterial vid flertalet tillfällen benämns som biografier har jag gjort avvägningen att undersöka materialet utifrån lovtalet eller smädelsens topiker. Denna avvägning har gjorts då en biografi i likhet med lovtalet eller smädelsen vidrör topiker från livets alla skeenden som ryms mellan vaggan och graven. Dessa topiker används för att uppvisa en person eller persona, oavsett om det är i syfte att lovtala eller smäda. Med anledning av det kommer jag att använda Foss modell för genreapplicering i min analys. Valet att genomföra en genreapplicering framför genrebeskrivning eller genredeltagande utgår från att materialet tilldelas en implikativ genretillhörighet av dels dess upphovsmakare och dels dess övriga omgivning. Utifrån min bedömning utgörs denna implikativa genretillhörighet av lovtalet eller smädelsen. Därför är inte en genrebeskrivning inledningsvis nödvändig, och heller inte särskilt intressant för att besvara uppsatsens frågeställningar, om än det i förväg är svårt att avsäga behovet av en genrebeskrivning för liknande material i framtiden. Att jag väljer genreapplicering framför genredeltagande metod grundar sig i att metoderna delar frågeställningar, med skillnaden att genreapplicering också genomför en evaluering vilket jag uppfattar mer relevant än att nöja mig med att undersöka genredeltagandet för att besvara uppsatsens frågeställningar.

Att genomföra en genreapplicering trots att materialet redan beskrivs som ett lovtal förklätt i klander kan te sig som överdrivet eller cirkulärt i sitt upplägg. Viktigt att lyfta är därför att genreappliceringen används som metod för att hjälpa oss upptäcka detaljer som kan bli viktiga för besvarandet av uppsatsens frågeställningar. Syftet med metoden är alltså inte primärt att applicera en genre på materialet, utan att i linje med uppsatsens faktiska syfte att bredda förståelsen för vikten av att välja sitt språk, påvisa med hjälp av genreapplicering som analysmetod vilket utrymme olika etiketter medför. I det här fallet utgörs etiketten av bland andra *roast*, och trots att en *roasts* syfte är att hylla tar en av de hyllade, Åkesson, illa vid sig i vårt exempel. Genreappliceringens funktion blir därför att påvisa om förklaringen till Åkessons negativa reaktion till den implikativa hyllningen ligger i framställningen.

Genreapplicering

Genreapplicering som metod genomförs i fyra steg. Inledningsvis formuleras de uppfattade situationella kraven, de innehållsliga och stilistiska strategierna samt en organiserande princip för den genre som ska appliceras. Med andra ord beskrivs den retoriska situationen samt passande form, stil och innehåll, *vad* som sägs och *hur* det sägs. Då lovtal och smädelse är en etablerad retorisk genre uppfattar jag det överflödigt att beskriva den i analyskapitlet, och jag har därför valt att presentera lovtal och smädelse som retorisk genre under nästa rubrik i metodkapitlet. Med anledning av det kommer analysen att påbörjas med steg två. Steg två i analysen är att applicera och besvara samma frågeställningar kring innehåll, form och stil på ett material som uppfattas representativt för genren. Det tredje steget utgörs av att jämföra resultatet, hur står sig materialets karaktäristiska drag i relation till den applicerade genren? Det fjärde och avslutande steget består i en evaluering med syfte att värdera hur representativt materialet är för den applicerade genren och således bekräfta eller vederlägga dess genretillhörighet (2009:144).

Lovtalet eller smädelsen som genre

”Låt oss härefter tala om dygd och last och om ädelt och skamligt. Det är dessa som är målet för den som berömmar eller kritiserar” (*Retoriken*:1.9.1)

Lovtalet och smädelsen ter sig till stil, form och topiker lika om än deras syfte är rakt motsatta. I syfte att definiera en genre är det lämpligt att undersöka specifika topiker passande för en genre, då dessa likt beskrivet under rubriken *Genreanalys* kan fungera som karaktäriserande drag som hjälper oss organisera en genre. Lovtalet och smädelsen presenterades som retorisk genre första gången i antikens Grekland där *progymnasmata*, grekiska för *före övningar* presenterades som ett övningsprogram för sinnet i syfte att på liknande vis som med övningar för kroppen prioritera sinnet och dess utveckling (Eriksson:2017:10). I min definition av lovtal och smädelsen som retorisk genre kommer jag att utgå från Anders Erikssons *Retorikens grunder* från 2017.

Lovtalet och smädelsen tillhör genren demonstrativa tal, detta eftersom de ämnar demonstrera eller uppvisa något. Då den demonstrativa genren kan innefatta mer än bara lovtal och smädelse är det relevant att avgränsa genredefinitionen så långt som möjligt för att minimera eventuella konflikter inför genreappliceringen. Eriksson menar att vad som är ett ämne för lovtal och smädelse i hög grad utgår från mottagarnas åsikter och värderingar. Likt Aristoteles citat ur *Retoriken* som inledde detta avsnitt beskriver är det dygder och laster som behandlas vid lovtal och smädelse, varför Erikssons uttalande blir än mer relevant. Vad som anses dygd respektive last varierar över tid och därför kan lovtal och smädelse agera bekräftande och befästande av mottagarnas kollektiva värderingar (2017:143).

För att vidare definiera genrens karaktärsdrag behöver de situationella, innehålls-, form- samt stilmässiga kraven och dess organiserande princip klargöras. Likt tidigare nämnts ämnar lovtal och smädelse delvis bekräfta mottagarnas gemensamma värderingar, vilket är intressant när vi studerar de situationella kraven eller den retoriska situationen för materialet som ska analyseras. Hur väl stämmer det som presenteras i partiledarnas tillägnade biografier överens med mottagarnas värderingar, i det här fallet lyssnarnas uppfattning av partiledarna? Den retoriska situationen passande för ett lovtal eller smädelse utgörs till hög grad av mottagarnas värderingar, är det passande att hylla något mottagarna inte instämmer med? Hur kommer valet av ämne påverka mottagarnas förtroende för sändaren? Med andra ord kan de situationella kraven uttryckas definieras av hur ämnet för framställningen värderas av mottagarna. Då lovtal och smädelse till sin natur är demonstrativa tal bör situationen inte innehålla krav på att vara rådgivande i samma syfte som ett politiskt eller juridiskt tal, utan övertygande i bemärkelsen bekräftande eller befästade. Därför bör den argumentation som förs syfta till att bekräfta eller befästa åsikter och värderingar.

Går vi vidare till form och innehåll rör sig lovtalet och smädelsen från vaggan till graven sett till topiker och i många fall även disposition. Detta då lovtal och smädelse ofta, men inte nödvändigtvis, använder en kronologisk disposition i sin framställning. Att röra sig från vaggan till graven formmässigt är ett enkelt sätt att skapa en röd tråd och en överblick för att enkelt ge en bakgrund och förståelse för ämnet. Gällande genrens specifika topikerna är dessa inte satta i sten, utan fria att modulera med beroende av vad som anses passande eller nödvändigt att lyfta beroende av vad som ska lovtala eller smädas. Exempelvis kan utöver personer också en stad, byggnad eller husdjur vara ämne för ett lovtal eller en smädelse, varpå en justering av topiker kan vara lämpligt.

Topiklistan nedan ger dels en förklaring för de olika topikernas potentiella innehåll, men ger också en fingervisning om en passande, kronologisk, disposition. Lovtalet och smädelsen utgår från den klassiska dispositionsformen som återfinns hos bland andra Ad Herennium (1.4) fränsett den uteblivna motbevisningen, vilket ersätts med förstärkning istället. Då lovtalet och smädelsen är demonstrativt snarare än politiskt eller juridiskt tas motbevisningen bort till förmån för förstärkning. På så vis kan topikerna härkomst och uppväxt tolkas som inledning och bakgrund medan huvuddelen utgörs av topikerna kropp, själ och livsgärning (2017:150).

Topiklista

Härkomst behandlar exempelvis folkslag, födelsestad, familj eller föräldrar. Är Personen sprungen ur en välrenommerad familj eller stad förknippad med något alldeles särskilt? Finns det någon särskild händelse eller företeelse knuten till personens födelse eller födelsedatum?

Uppväxt en slags bakgrundsbeteckning av betydelsefulla händelser från barndom till vuxen ålder, hur personen blivit som den är idag. Kan vara mer eller mindre formell och beröra sådant som skolgång och studier, egenheter eller karaktärsdrag som gett sig till känna på olika vis under uppväxten.

Kropp sammanfattar personens yttre eller fysiska attribut såsom ålder, kön, fysiska förmågor eller utseende. Som komplement eller ersättning till rena kommentarer kring personens fysiska attribut kan anekdoter som påvisar omgivningens uppfattning av personen framhållas.

Själ beskriver personens kvalitéer, egenskaper eller karaktärsdrag. Hur är personen som person? Beroende av om det är ett lovtal eller smädelse kan dygder alternativt laster läggas extra fokus på. Vad som anses dygdigt eller som last är beroende av social kontext, och därför varierande, men exempel på vad som under antiken ansetts dygdigt är vishet, mod, måttfullhet och rättrådighet. Vid smädelse kan dygderna användas i motsatt syfte för att påvisa laster som dumhet, feighet, måttlöshet eller orättvisa.

Livsgärning framhåller vad personen åstadkommit i sitt liv i form av akademiska eller arbetsmässiga meriter, priser, förtroendeuppdrag och eventuella insatser för familj och civilsamhället, vad personen lämnar efter sig.

Jämförelse för att förstärka eller försvaga personens position kan en jämförelse med andra personer användas, för att belysa hur personen mäter sig mot dessa (2017:144–146).

Genrens stillmässiga krav utgår från att lovtalet och smädelsen har till syfte att vara övertygande i ett förstärkande eller försvagande syfte. För att lyckas med det rekommenderas en utsmyckad stil. Elegans och smakfullhet är likaså att eftersträva om än dessa är något vaga benämningar. Mer konkret kan fokus läggas på ett målande språk. Demonstrativa tal ska uppvisa något och därför gynnas de av att vara beskrivande och utsmyckade, där fyller adjektiv och främst superlativ samt stilfigurer en god funktion (2017:152).

Slutligen består den organiserande principen likt tidigare nämnts av att samtliga av de karaktäriserande drag som ovan definierats finns med. Om än det finns ett relativt fritt spelrum gällande exempelvis bruket av topiker är följande citat ur *Retoriken* värt att lyfta i sammanhanget, ”Lovtal och rådgivande tal har en gemensam form. Det som man kan föreslå i rådgivning blir beröm om stilen ändras” (1.9.35). Aristoteles påtalar här ett faktum som kan bli aktuellt för min analys och besvarandet av uppsatsens frågeställningar. Vid tillförandet av begreppen flertydighet, polysemi och polyvalens blir det aktuellt att tänka på hur våra subjektiva uppfattningar av potentiellt värdeladdade uttryck förändrar vår bild av materialet. Intressant att tänka på är ifall materialet som presenterats som en demonstrativ framställning

kan tänkas uppfattas politisk baserat på sändarens språkval respektive mottagarens referensram.

Situationell analys

Som ett steg i genreappliceringen kommer jag att utvärdera den kontext som materialets situationella krav utgörs av. För att göra det kommer jag likt beskrivet under teoriavsnittet *den retoriska situationen* med hjälp av Bitzers terminologi närma mig sändarens *intellectio*. Bitzers termer om tvingande omständighet, retoriska villkor samt publik kommer att analyseras i samklang med Vatz tanke om sändarens makt i att välja och kontrollera de tvingande omständigheterna i likhet med vad Magnus Ullén beskriver i *Retorisk kritik* (2014:208–209).

Den intressanta konflikten mellan Bitzer och Vatz är inte nödvändigtvis hur samstämmiga de är kring den retoriska situationens existens, utan hur de motsätter sig varandra kring den tvingande omständigheten som något upptäckt eller skapat av sändaren. Diskussionen blir utifrån Vatz perspektiv närmast maktrelaterad, vem har makten att styra rådande diskurs, och hur skapas diskursen? Utifrån Bitzers terminologi får vi möjlighet att avkoda en retorisk situation och förstå det som ett socialt sammanhang. Hos Vatz närmar vi snarare oss den retoriska situationen utifrån ett socialt perspektiv, där den rådande sociala strukturen kan besvara frågeställningar om var makten att styra och kontrollera rådande diskurs finns. Med andra ord kan Bitzer och Vatz beskrivas närma sig den retoriska situationen ifrån två olika läger, i Bitzers fall ett mer kvantitativt perspektiv och i Vatz fall ett mer kvalitativt baserat på vilka mätverktyg som erbjuds och hur dessa kan appliceras (2014:210). Med detta som bakgrund kommer jag att närma mig Bitzers terminologi som utgångspunkt för min metod men potentiellt kommer också Vatz tankar att vägas in om så upplevs nödvändigt.

Metodproblem

Vid avvägning av vilka metoder som jag uppfattar lämpliga för att besvara uppsatsens frågeställningar har jag uppmärksammat att avgränsningar som kan bli problematiska har krävts. I valet av metod för genreanalys har jag pendlat mellan samtliga tre metoder av beskrivning, applicering samt deltagande vid genreanalys. Vad som är relevant att lyfta är att genredeltagande och genreapplicering enbart skiljer sig i att modellen för genreapplicering innehåller ett fjärde steg, en evaluering, medan genredeltagandets modell enbart innehåller tre steg med syfte att bekräfta artefaktens tillhörighet eller ej utan hänsyn till kontextuella faktorer i samma utsträckning. I min mening bidrar genreappliceringen med ett mer multimodalt förhållningssätt till artefakten och dess genretillhörighet. Utifrån den

argumentation jag lyft tidigare under inledningskapitlet gällande val av material samt analysmetod upplever jag mig ha gjort en väl genomförd avvägning och avgränsning i mitt val av metod för att på bästa vis uppfylla uppsatsens syfte.

Analys

Följande analys kommer att inledas med en genreapplicering av analysmaterialet. Materialet analyseras först enskilt och sedan som grupp för att besvara uppsatsens första frågeställning, *På vilket sätt kan en genreapplicering av materialet öka förståelsen för det?* Därefter följer en analys där läsningen görs med begreppen flertydighet, underförståddhet, polysemi och polyvalens som utgångspunkt. Slutligen följer en sammanvägd reflektion över resultatet för att besvara uppsatsens två sista frågeställningar, *finns det några avvikelser gällande genretillhörighet hos materialet, vad kan det i så fall berätta för oss?* samt *hur kan begrepp om flertydighet och underförståddhet hjälpa oss förstå Jimmie Åkessons negativa reaktion på materialet?* Återigen vill jag poängtera att genreappliceringen genomförs inte primärt för att bekräfta materialets implikativa genretillhörighet, utan för att se hur en genreapplicering kan öka vår förståelse för materialets framställning.

Genreapplicering steg två

Då genreappliceringens steg ett genomfördes under metodavsnittet genom att beskriva lovtal och smädelse som genre, följer här steg två, en applicering av de karaktärsdrag specifika för lovtalet och smädelsen på materialet för att se om de återfinns. Inledningsvis utrönas materialets situationella krav med hjälp av Bitzers begrepp för den retoriska situationen. Det följs av en topikapplicering och sist en beskrivning av form och stil. Det sistnämnda görs i en summerande analys för materialet som grupp. Därefter kommer resultatet från de individuella bilagorna att jämföras med den genredefinition som gjorts av lovtalet och smädelsen för att sedan jämföras med varandra och se eventuella likheter eller skillnader i deras framställning. Sist följer en evaluering som tar stöd i det flertydiga perspektivet och en diskussion kring uppsatsfrågornas besvarande.

Christopher Garplind och den retoriska situationen

Att utrona de situationella kraven för materialet är relevant för att avgöra om materialet avviker från de krav som presenterats för genren lovtal eller smädelse. Att undersöka hur väl materialet uppfyller de situationella kraven hjälper oss förstå om den bristande kommunikation som gjorde att Åkesson reagerade neagtivt på sin tillägnade biografi grundar sig i den retoriska situationen. För att utrona de situationella kraven bör en utredning av vilken kontext de skapats för genomföras. I det här fallet innebär det en situationell analys av

vilken kontext Garplind placerat sig i vid framställande av de satiriska biografier som utgör analysmaterial.

I Garplinds situation finns det flera faktorer att ta hänsyn till som gemensamt bygger den retoriska situationen. Till de mer fundamentala tvingande omständigheter hör det riksdagsval som tidigare redogjorts för. Garplinds uppdrag utgår från valet där partiledarintervjuerna som de satiriska biografierna producerats för utgör del i ett demokratifrämjande arbete från P3 och mer specifikt Morgonpassets sida. Morgonpasset i P3 och Sveriges radio utgör i sin tur tvingande omständighet genom rollen som uppdragsgivare med de eventuella förväntningar och krav de ställt på Garplinds framställning. Även Granskningsnämnden som förvisso är särskilt överseende kring framställningar som beskrivs satiriska (Helena Söderman: 2013:18) utgör en tvingande omständighet i sammanhanget. Publiken utgörs i sin tur av såväl Morgonpassets lyssnare som Garplind, partiledarna, övriga programledare samt Garplinds uppdragsgivare.

Till de retoriska villkoren hör att Garplinds biografier framförs i radio, vilket begränsar möjligheterna när det kommer till *actio* då själva kroppsspråket inte *hörs*. Att materialet benämns som såväl satir som roast bör också räknas till retoriskt villkor då det potentell skapar en särskild förväntan hos publiken. Publikens villkor för att övertygas av Garplinds framställningar utgör också en utmaning då publikens bredd gör det svårt att tillfredställas allas krav i form av sociala och språkliga referensramar.

Gör vi sedan en jämförelse av de situationella krav som presenterats för lovtalet och smädelsen som genre med de som finns för de satiriska biografierna kan vi utvärdera följande: Vi har redan konstaterat att det ur Garplinds perspektiv finns flera faktorer som avgör den retoriska situation han befinner sig vid materialets framställning. Beskriver vi materialets syfte kan vi se att materialet presenteras som tillägnade biografier, alltså ämnar de uppvisa något, vilket stämmer överens med den demonstrativa genren. Vad som vidare ämnar visas upp är en bild av partiledarnas person, implikativt med humoristiska undertoner. Att biografierna benämns som roast antyder att de ska utgöra hyllningar som döljs i klander. Med andra ord finns det implikativt en välvilja bakom framställningarna.

Likt beskrivet under metodkapitlet utgår teman lämpliga för lovtal och smädelser i stor utsträckning från publikens åsikter och värderingar. Baserat på den retoriska situation som tidigare preciserats vet vi att publiken i det här fallet utgörs av Garplind, partiledarna, övriga radioredaktionen, Garplinds uppdragsgivare men främst av lyssnarna. Till de retoriska villkoren hör då att Garplind måste framställa de satiriska biografierna inom publikens sociala och språkliga referensramar. Sett till ovanstående resonemang menar jag att

Garplinds satiriska biografier uppfyller de situationella krav som tidigare presenterats för lovtalet eller smädelsen.

Topikapplicering

Genomförandet av en topikapplicering hjälper oss att se om de innehållsliga rekommendationer som presenterats för lovtalet och smädelsen återfinns hos materialet. Genom topikappliceringen får vi svar på om Garplind varit likvärdig i sitt bruk av topiker i de olika biografierna, vilket ger oss en fingervisning om innehållets likvärdighet.

Jimmie Åkesson – Sverigedemokraterna

Inledningsvis lyfts topiken härkomst på rad fyra i form av namn, födelsedatum och ort. Vidare beskrivs på raderna 5–11 Åkessons själ genom att beskriva hans laster i form av landsförrädare och spelmissbrukare. Det görs genom att exemplifiera med att Åkesson ska ha satsat pengar på Saudiarabien istället för Sverige under fotbolls-VM då det gav mer för pengarna, samt att han under sitt första år som riksdagsledamot ska ha köpt trisslotter i stället för lunch. Från spelmissbruket som ska ha prioriterats över lunch vandrar biografien vidare till topiken kropp, då raderna 13–19 beskriver att avsaknaden av lunch ska ha bidragit till en viktnedgång, där Åkesson beskrivs som en viktpendlare.

En effekt utav det var att han gick ned väldigt mycket i vikt. Nu verkar dock extra kilorna vara tillbaka, men han är ju lite av Sveriges Oprah, alltså en viktpendalre av rang. Självklart inget fel med att av en viktpendalre, hanna. Jag har det också i mig, jag har det också i mig. Och det här gör ju Jimmie till en förebild för alla mulliga killar med lite kraftig benstomme då som jag. Och det finns skitmånga kvinnor som är kroppsaktivister idag ju men inte så många killar än men förhoppningsvis är det bara en tidsfråga innan Jimmie visar sig naken på instagram och kallar det för aktivism. (rad 13–19)

Samma stycke erbjuder en jämförelse med Oprah, en jämförelse som kan ses som positiv, men istället för att fokusera på Oprahs egenskaper är det istället hennes viktpendlande som är mål för jämförelsen. Därefter presenterar raderna 21–25 presenterar en jämförelse med Regina Lund, där hennes påstådda förmåga att alltid förlytta fokus till en fråga jämförs med Åkessons engagemang för invandringspolitik. Primärt fokus för stycket utgörs av topiken uppväxt, vad är det som gjort invandring till en så viktig fråga för Åkesson? Utifrån biografien uttrycks det på följande vis.

Vad är det som får honom att snöa in på ett visst ämne på ett nästan autistiskt sätt? Blev han dissad av en skitsnygg muslimsk tjej på något skoldisko i Sölvesborg? Nej. Han har berättat att

han var rädd för ett coolt invandrargång i sin skola. Research har dock visat att det här coola invandrargänget bestod av typ en kille från Polen. (rad 25–29)

Vidare beskrivs Åkessons politiska resa på raderna 29–33 som att det inleddes i Moderata Ungdomsförbundet vidare till Sverigedemokraterna efter folkomröstningen av EU-medlemskap 1994. Att det blev just Sverigedemokraterna spekuleras kring på följande vis utan att explicit göra misstankarna, ”Det fanns ju visserligen andra EU-kritiska alternativ än SD men det var väl nåt annat än EU-motståndet som lockade honom dit.” (rad 32–33).

Även rad 35 beskriver Åkessons uppväxt då hans universitetsstudier omnämns, och vidare hans umgänge i vad de kallade ”dem fyras gäng” bestående vad som kom att bli Åkessons partikamrater senare i livet, Richard Jomshov, Mattias Karlsson samt Björn Söder. Fortsättningsvis lyfts både kropp och själ då biografien uttrycker att deras utseende var ofördelaktigt samt att ”när man tittar på bilder från den här tiden känns det inte direkt som att de knullade ihjäl sig. I alla fall inte med samtycke.” (rad 37–39). Implicit utmålas Åkesson och hans vänner som potentiella sexualförbrytare, vilket hör till bristande karaktärsdrag.

Raderna 39–49 rör sig kring topikerna själ och livsgärning. Åkessons utbrändhet nämns som en följd att vara tvungen att sitta kvar som partiledare då lämpliga kandidater är svåra att finna, ”Jimmie har ju varit partiledare i en evighet och han blev megautbränd. Han vill sluta egentligen han vill bara chilla, men dessvärre måste han sitta kvar på sin post tills i alla fall en till läskunnig människa ansluter sig till partiet.” (rad 39–41). Här räknar jag hans utbrändhet som en dygd då den agerar kvitto på Åkessons flit och Arbetsmoral. Vidare bör att ha varit partiledare ”i en evighet” anses vara en livsgärning då uppdraget som partiledare antyder inte bara att han besitter kvalitéer och kompetenser för rollen som partiledare, utan också att han har makt att påverka dels sitt parti internt och dels samhället i stort, vilket räknas till livgärningar.

Han har ju kämpat hårt för att normalisera sig själv. Han har köpt dyra kläder och tagit en retorikkurs, han fixade till och med till den där gluggen han hade mellan tänderna, vet ni hur mycket det kostar? Mycket. Och han får ju alltid så mycket beröm för att han är duktig på att prata och sånt. (rad 42–45)

Här benämns återigen hans kropp och själ, i form av dygd då han beskrivs arbeta hårt för att ”normalisera” sig själv samt att han utvecklar sina retoriska förmågor, vilket kan anses ambitiöst. Vidare beskrivs hans kropp då hans klädsel och glugg beskrivs. Raderna 35–49 beskriver Åkessons motgångar i form av bristfälliga partirepresentanter, något som utgör en

last för Åkesson då deras uttalanden färgar av sig på honom som partiledare. I det avslutande stycket presenterar Garplind två tips:

Ett; skaffa bättre kända vänner. Alltså i det här fallet bättre kända SD-supporters. Det ser fan inte bra ut att liksom bara ha Christer Sandelin figurer som backar en, det är liksom ingen man vill bli sedd med ute om ni förstår vad jag menar. Två; gnäll inte så jävla mycket, ingen gillar en whiny bitch. (rad 53–56)

Här kan både topiken kropp och själ sägas lyfts. Kropp genom att beskriva partisupportern Sandelin som osmickrande att förknippas med och topiken själ då Åkesson beskrivs som gnällig.

Stefan Löfvén – Socialdemokraterna

Raderna 4–7 beskriver Löfvéns härkomst genom födelsedatum, ort samt stjärntecken.

Raderna 7–17 presenterar sedan topikerna uppväxt, kropp och själ. Uppväxten talas om genom att beskriva hans personlighet i skolan där han ska va varit ”en vanlig tyst kille bara” (rad 7–8). Rad 9–10 liknar Löfvén vid närgångna släktningar och alkoholiserade grannar.

Huruvida det faller under topiken kropp eller jämförelse är svårt att säga, då det formuleras att ”han är som” (rad 9) bör det beskrivas som en liknelse, och kan således förklaras som såväl topiken kropp som jämförelse. Vidare beskrivs han som vem som helst, inget ovanligt, ”Han är verkligen en av folket. Men låt er inte luras av det lite dumma utseendet” (rad 11) här lyfts både topiken kropp och själ. Rad 12 beskriver Löfvéns laster då han utmålas som en ”home wrecker” och i texten som följer utvecklas det såhär:

Ulla var inte singel när dem träffades, men det var inget problem för Stefan, när han vill ha något så ser han till att få det. Men vafan det där har hänt mig också. Jag träffade en kille en gång som var ihop med någon men så blev vi ihop istället, men så kan det ju va med kärlek. Självlklart är det ju inte alla som lyckas snärja en partner som är upptagen, ibland stannar dem ju. (rad 13–17)

Att Löfvén lyckats övertyga sin fru att lämna sin tidigare partner för honom kan dels beskrivas som en dygd då han varit listig och charmerande nog att övertyga Ulla att han är bäst lämpad, alternativt att Löfvén sätter kärleken främst, vilket kan tänkas representera ett romantiskt ideal. Samtidigt kan det beskrivas som en last i form av respektlöshet och girighet. Löfvén beslutsamhet lyfts dessutom i följande rader som något problematiskt. Raderna 19–41 beskriver Löfvén uppväxt i fråga om vägen till statsminister. I biografen beskrivs hur partiledarkandidater inom socialdemokraterna förväntas tacka nej när de tillfrågas men att Löfvén bröt mot dessa konventioner genom att uttrycka en vilja att bli

partiledare utan att ha fått frågan. Raderna 41–48 lyfter återigen topiken själ men också livsgärning. Löfvén uttrycks ha fått kritik för decemberöverenskommelsen vilken bör räknas till livsgärning. Till själen beskrivs Löfvén vara gränslös och aggressiv vilket uttrycks på följande vis:

Jag säger inget mer än att Stefan, man inte vill ha Stefan som sin ovän, han är gränslös. Inför förra valet slog han ju Annie Lööf mitt i en debatt när hon bara försökte ge honom ett papper, så om jag inte kommer hit på måndag så, well. (rad 45–48)

Topiken kropp lyfts återigen på rad 50–51 då han enligt biografen ska ha fått kritik för att bidra till kroppshets genom sin viktnedgång. Det avslutande stycket som rör raderna 50–61 lyfter både topiken själ och livsgärning. Löfvén ifrågasätts för både rasism och populism genom sin önskan att ge Astrid Lindgren Nobelpriset i Litteratur postumt. Vidare beskrivs han som älskvärd efter sitt besök hos USAs president Donald Trump tidigare under året, då han ska ha talat med ett perfekt engelskt uttal trots att han i ett avsnitt av Agenda ska ha uttalat Beyoncé's namn helt fel, som ett mått på hans engelska uttal. Detta rör både dygd i form av hans språkliga kompetens men också livsgärning eftersom det ser bra ut för Sverige med en företrädare som kan uttrycka sig väl.

Ulf Kristersson – Moderaterna

Ulf Hjalmar Kristersson föds i Lund 29 december 1963, samma år kommer även Barbiedockan till Sverige. Kan det vara en slump? Förmodligen, men barbies kille heter ju Ken, och Kristersson är ju med sitt, för en svensk politiker, ovanligt fördelaktigt utseende lite av riksdagens egen Ken-docka. För ful, det är han inte. (rad 4–7)

Kristerssons biografi inleds med topiken härkomst och kropp enligt citatet ovan. Att Kristersson också liknas vid en Ken-docka kan också beskrivas som en jämförelse då han uttrycks vara riksdagens egen version av dockan. Raderna 13–15 följer upp med topiken uppväxt och livsgärning då hans utbildning till civilekonom förklaras som en potentiellt bidragande faktor till hans implikativt sena sexdebut, men samtidigt berättar om hans akademiska meriter.

Raderna 17–20 beskriver en korrelation mellan Kristerssons längd och karaktärsdrag genom att beskriva korta killars hävdelsebehov som en aning påfrestande, vilket återigen rör topiken kropp men också själ i form av laster, då ett behov att hävda sig kan kopplas samman med känslor av osäkerhet och lågt självförtroende. Dock uttrycks det inte stämma gällande Kristersson, då han beskrivs så självsäker att han exempelvis ska ha nyttjat

lägenheter ämnade för särskilt utsatta kvinnor. Detta ger också uttryck för topiken själ, inledningsvis i form av dygd då självförtroende anses positivt, men i den här kontexten blir det snarare ett uttryck för att Kristersson inte tar hänsyn till sina medmänniskor, vilket kan beskrivas som avsaknad av empati och således en last. Detta exempel kring lägenheten för behövande samt att Kristersson ska ha haft städhjälp som betalats svart passar också under topiken livsgärning då det är något Kristersson gjort som påverkat andra i implikativt negativ bemärkelse då han uttrycks ha bett om ursäkt för dessa handlingar (rad 23–24).

Raderna 26–32 beskriver Kristerssons relation till favoritbandet Kent, vars känslor beskrivs mest troligt vara obesvarade. Rad 34–37 beskriver en motsättning Kristersson mött i form av att ha blivit kuppad från posten som ordförande i Moderata Ungdomsförbundet 1992, vilken kan räknas till topiken uppväxt då det beskriver erfarenheter som präglat Kristersson. Hit bör både förtroendeuppdraget som ordförande och att bli bortkuppad av en partikamrat räknas. Slutligen beskrivs på raderna 44–46 att Kristersson är den vuxna i rummet sin längd till trots, samt att han och hans partner varit tillsammans oerhört länge, något som kan räknas till topiken själ, då lojalitet och trofasthet kan beskrivas som en dygd.

Gustav Fridolin – Miljöpartiet

Topiken härkomst vidrörs genom att beskriva födelseår och att Fridolins födelsedag var en vacker dag i maj. Andra kända profiler födda samma år nämns också under biografins rad 4–5. Därefter beskrivs topiken uppväxt och nuddar även vid både livsgärning och själ. Detta då Fridolin beskrivs ha blivit stormästare i Jeopardy Junior, och även benämns som en lillgammal besserwizzer vilket kan anses såväl dygd som last.

Som barn var han outhärdlig, ni vet typen, en lillgammal störig besserwizzer som kallar sina föräldrar för deras förnamn istället för att säga mamma och pappa. Och som är allergisk mot gluten och typ all mat som är röd. Han ljög om att han hade dålig syn eftersom han tyckte det var skitcoolt med glasögon. Hans bästa vän under hans uppväxt var hans morfar, snark. Han hoppade över de tre första matteböckerna direkt när han började i skolan, medverkade i Jeopardy Junior, vann och blev stormästare. (rad 5–11)

Raderna 11–17 fortsätter att beskriva uppväxt, med särskilt fokus på hur erfarenheter han åsamkat sig under uppväxten i form av rekordungt elevrådsordförandeskap och beskrivs som ett offer, ett annat sätt att beskrivas som lätt byte för trakasserier, vilket dock följs av följande uttalande som återigen tar upp topiken livsgärning, ”men skratta bäst som skrattar sist! Idag är

han både folkhögskolelärare och utbildningsminister och tjänar lika mycket i månaden som en Sveriges radio-anställd drar in på ett år.” (rad 17–19).

Nästföljande stycke utgör raderna 21–28 och även de kretsar kring topiken uppväxt och livsgärning. Det beskrivs att Fridolin är något märklig som gifte sig ung, då det uttalas vara ett under att han i rollen som miljöpartist lyckas hitta någon som gillar honom. Vidare görs en jämförelse mellan Fridolin och Frankrikes president Macron, då Fridolin beskrivs tro han är Sveriges egen Macron då han fru är äldre än honom.

Rad 30–31 ställer upp en motsättning som vidrör topiken livsgärning i form av att han 2002 blev den då yngsta riksdagsledamoten genom tiderna, men att han trots det troligen inte var först med sexdebuten. Vidare beskrivs Gustavs själ genom att uttrycka att han aldrig skulle ”metoo-a” någon, det vill säga ofreda sexuellt. Dock lyfts det inte som ha att göra med hans goda karaktär, utan att han är feg.

Han älskar den lilla trollkarlen Harry Potter och tror att han är en Gryffindor men vi vet alla att han är en solklar Huffle Puff. Sveriges största influencer Leif GW Persson har kallat honom för en ”riktig liten orm”, men själv kallar sig Gustav för feminst, det hindrade honom dock inte från att kasta Åsa Romson framför bussen när det stormade kring henne 2016. (rad 33–37)

Ovanstående utdrag beskriver Fridolins själ med hjälp av Harry Potter, då Fridolins självbild beskrivs som en Gryffindor, något som representeras av tapperhet, kurage och beslutsamhet (pottermore: *Hogwarts houses: Gryffindor*) men beskrivs felaktig, då han istället är en solklar Hufflepuff, vilket kännetecknas av hårt arbete, tålmod, lojalitet och rättvist spel (pottermore: *Hogwarts house: Hufflepuff*). Även om dessa egenskaper bör räknas till dygder framhävs Fridolin som att han har en dålig självbild, något som snarare räknas till laster än dygder. Att vidare beskrivas som en liten orm (rad 35–36) bör räknas till laster, då ormar kan användas för att beskriva en lömsk eller svekfull person. Att Fridolin dessutom beskrivs ha kastat Åsa Romson framför bussen för att rädda sitt eget skinn bör också det räknas till laster då det tyder på illojalitet och lömskhet.

I det avslutande stycket på raderna 39–46 beskrivs Fridolin enligt biografen som ”lite söt och gullig” (rad 40) i ett inlägg på en flashbacktråd kring varför en gillar Fridolin. Vidare uttrycks att Fridolin växt från ett underbarn till en vuxen medelmåta som framstår lättlurad. På så vis lyfts återigen topikerna kropp och själ.

Ebba Busch Thor – Kristdemokraterna

Biografen inleds med topikern härkomst som beskriver Bush Thors födelsedatum och födelseort, samt att konstnären Andy Warhol ska ha dött elva dagar senare, vilket beskrivs

som ett potentiellt märkligt sammanträffande (rad 4–7). Raderna 7–13 beskriver topiken uppväxt då Busch Thors skolgång i Livets ord följt av gymnasietid i en icke-religiöst bunden skola lyfts. Gymnasiet beskrivs ha varit tufft för Busch Thor, ”Ebba ville så gärna hänga med de coola tjejerna i klassen, som hade börjat supa och gjort skitmånga aborter. Men hon fick nöja sig med att snegla avundsjukt på dem i klassrummet” (rad 9–11). Det beskrivs att det var vid den tiden Busch Thor bestämde sig för att ge sig in i politiken för att straffa moraliskt svaga människor och göra livet surt för alla som gillar att ha kul, eftersom hon själv aldrig fick vara med på det roliga. Rad 13–15 beskriver sedan topiken kropp, ”Femton år senare är det dock omvända roller, nu är folk avundsjuka på Ebba Busch Thor. Hon är så ung, hon är så framgångsrik, hon är så snygg. Folk står inte ut med detta”. Detta utvecklas sedan på följande vis.

Vilket har lett till något jag uppfattar som en organiserad mobbingattack, mot Ebba Busch Thor. När hon var med i Aktuellt till exempel förra året så skulle man sätta dit henne genom att fråga henne om hon visste vilka tre författare som skrivit tre svenska klassiker, Ebba kunde ingen av dem. Tre svinenkla frågor visserligen, men vafan hur kan man ställa sådana frågor till en person som på fullaste allvar tror att den första människan på jorden hette Adam, och att Gud sen skapade kvinnan aka Eva av hans revben. Uppenbarligen har hon inte läst sig, läst ihjäl sig genom åren. Det är allt jag har att säga. (rad 15–22)

Här beskrivs topiken själ i form av laster då Busch Thor beskrivs obildad. Stycket som följer beskriver också topiken livsgärning och kropp. På raderna 30-34 beskrivs hennes medverkan i ett musikunderhållningsprogram, något jag väljer att se som topiken kropp då hennes förmåga att sjunga beskrivs.

Hon har ett litet speciellt särintresse som inte så många andra 31-åringar har, nämligen gamla människor. Som 19-åring satt hon i Äldrenämnden. Ebba Busch Thor är alltså *inte* pedofil om ni förstår vad jag menar. Men så består ju hennes väljare till stor del av low key dementa, alltså väldigt gamla människor, och de dör ju, och det gör att KDs väljare bara minskar och minskar i antal. Därför tvingas Ebba göra så otroligt mycket förnedrande saker för att liksom ragga röster. Hon måste till exempel åka runt på någon slags ålderdomshemsturné med den gamla rassen Bert Karlsson för att försöka liksom locka över gamla från SD till KD, och fan vad Ebba daltar med gamlingarna. Skatten ska sänkas för pensionärerna och så vidare. (rad 34–42)

Ovanstående utdrag beskriver topiken livsgärning och själ genom att beskriva Busch Thors intresse för gamla människor, och hur hon anstränger sig för att samla röster för att jobba för de äldres rättigheter. Det kan både räknas till livsgärning då det talar om Busch Thors insatser

för civilsamhället, men också dygder då hon är så pass engagerad för äldre att hon är beredd att enligt biografien förödmjuka sig själv i kampen på att få arbeta för äldres rättigheter.

I det avslutande stycket lyfts topiken kropp och jämförelse särskilt mycket. Detta genom att väldigt explicit beskriva Busch Thors utseende och hygien, där hon jämförs med både vänsterpartiets ledare Jonas Sjöstedt och den fiktiva figuren Dolores Umbridge från *Harry Potter*. Avslutningsvis beskrivs Busch Thor som populär och att hennes förtroende som partiledare bara ökar, något som bör räknas till topiken själ då det kopplas till hennes personlighet. Det här beskrivs på följande vis:

Ebbas utseende då, jag tycker det är viktigt. Politiker representerar ju ändå oss folket. Det känns som att hon duschar oftare än Jonas Sjöstedt. Jag tycker även att hennes utseende och personlighet påminner lite om professor Dolores Umbridge på Hogwarts, känner ni till henne? Nej jag skoja det var taskigt, Ebba är ju mycket mycket yngre än Dolores Umbridge. Privatlivet då? Jo Ebba är ihop med en mycket attraktiv och väldigt tigt fotbollsspelare. Jag förstår att de gifte sig tidigt så att de kunde göra en viss grej utan att göra en viss gud upprörd. Trots att KD kippar efter luft vid vattenytan är Ebba Busch Thor extremt omtyckt och extremt populär, undersökningar visar att förtroendet för henne bara ökar och ökar och ökar och ökar. Men jobba inte ihjäl dig, Ebba. Rätt som det är kanske du kommer hem och där är jag, hemma hos dig, med din fotbollsspelande kille. Men vi har inte gjort något, vi har bara pratat. (rad 54–64)

Annie Lööf – Centerpartiet

Rad 4–8 presenterar såväl topiken härkomst som kropp, då födelsedatum och ort presenteras följt av att hon påstås se äldre ut än vad hon är som ett resultat av stress och press. Rad 8–12 beskriver topikerna uppväxt och själ, Lööf beskrivs som en plugghäst som inte hade problem att skvallra på klasskamrater som fuskade, i sammanhanget passar det under kategorin laster då att skvallra eller gola som det står i biografien är negativt förknippade uttryck.

Men jag ska inte va så hård mot Annie, hon tillhör ju en väldigt utsatt minoritet, nämligen de rödlätta. Hon är en 'G-ordet'. Många som är rödlätta kallar ju sig själva för blonda, vilket är märkligt. Vem tror de att de lurar? Jag ser ju att håret är orange. De rödlätta utgör endast en till två procent av världens befolkning och forskare tror att det kommer vara helt utdöda om hundra år. Detta är sant och det är ju superallvarligt. Dessutom får de utstå supermycket skit, man får ju typ säga vad som helst till och om en rödlätt eftersom det inte finns något historiskt förtryck mot dem, är ni med? De har korta stubiner och ett eldigt temperament, kan de ens leda ett land? De är nymfomaner och det ryktas även att de inte har en själ, jag vet inte om det stämmer, förmodligen inte. (rad 12–21)

Ovan beskrivs topikerna kropp och själ då Lööfs utseende beskrivs då Lööf är rödhårig, men också själ då att vara rödlätt i biografen förknippas med olika egenskaper. Rad 27–28 beskriver också Lööfs själ på följande vis ”Hon beskrivs ju som ofta som hjärtat i alliansen, den blödiga, på gränsen till naiv i vissa frågor” vilket lyfter både dygder också laster. Rad 46–47 jämför Lööf med Miljöpartiets språkrör Isabella Lövin, där Lööf beskrivs som mer karismatisk, och får på så vis in både topiken jämförelse och själ. Följande beskrivs en jämförelse av Lööfs ”glow up” med den utseenderesa Liberlaernas Jan Björklund beskrivs ha genomgått de senaste åren (rad 48–49).

Nästa stycke (rad 55–69) behandlar Lööfs självbiografi *Sanningens ögonblick* som beskrivs tråkig och i biografen ifrågasätts de som rådgivit Lööf att publicera sin bok, då den enligt Garplind inte var läsvärd, något som potentiellt kan skada Lööfs varumärke då adjektivet tråkig snarare räknas till last än dygd. Det avslutande stycket (rad 71–76) beskriver Lööfs favoritförfattare som en därpippi, vilket i sammanhanget beskrivs som något negativt, och delvis färgar av sig på Lööfs själ i form av en last.

Jan Björklund - Liberalerna

Inledningsvis alluderas på rad 4–5 sången *Vad har du i fickan Jan?* Vilket kan motiveras som en pik till Liberalernas logga som enligt många påminner om en fallossymbol (Expressen: *Björklund om loggan: ”Tänkte samma sak”*). Detta kan ses som exempel på topiken själ då Liberalernas logga i så fall hänas. Vidare beskrivs på raderna 7–8 topiken härkomst genom att beskriva födelsedatum och stad, samt att händelser som avkriminalisering av prostitution och invigningen av Arlanda flygplats inträffade samma år. Raderna 8–12 beskriver nedan en anekdot från Björklunds ungdom, och faller därför under topiken uppväxt.

Jan är ju superliberal och det ligger därför i hans natur att tycka att allt har ett pris och att allt är till salu. Och i mellanstadiet brukade Jan tjäna en liten extraslant genom att visa sitt kön bakom skolan för nyfikna killar och tjejer i utbyte mot en tia. Det låter kanske inte som mycket, men tian var ju mycket mer värd då. Han har slutat med det nu också, verkligen. (rad 8–12)

Vidare tas topiken själ upp, då Björklund beskrivs ha en manisk besatthet av disciplin, något som i sammanhanget bör tydas som en last, då *manisk besatthet* antyder att inställningen till disciplin inte är hälsosam (rad 13). Rad 14–15 lyfter topikerna uppväxt och livsgärning då han beskrivs ha högsta betyg i ordning och uppförande redan på dagis, samt att han innan han blev politiker på heltid arbetade som militär, vilket bör räknas som arbetsmässig merit, men

att han då fick kritik för att ha varit för hård och dominant vilket skulle kunna räknas till topiken själ, om än det inte är huvudpoängen i frasen.

Hans absoluta favoritfilm är Jan Guillous *Ondskan*, har ni sett den? Alltså filmen då som är en filmatisering av Jan Guillous bok *Ondskan* som är någon slags självbiografisk historia om hans uppväxt. Hans favoritscen är den när Johan Rabaeus spör på Andreas Wilson så in i helvete. Johan Rabaeus spelar ju Jan Guillous styvpappa och Wilson Jan Guillou. Han slår honom som fan efter middagen. Jan har sett den scenen jag vet inte hur många gånger, många. Kanske var det dock Jans stora intresse för ordning och reda som fick honom att styra upp sossarnas gamla flumskola där det skulle målas på fjädrar och spelas något bisarrt rollspel på FN-dagen, ni minns? Tack för det Jan. (rad 16–23)

Utdraget ovan beskriver dels topiken själ och dels topiken livsgärning. Topiken själ genom att lyfta Björklunds favoritfilm samt vad som kännetecknar den, vilket färgar av sig på Björklund och hans karaktärsdrag. Topiken livsgärning lyfts genom att Björklund beskrivs ha styrt upp socialdemokraternas ”flumskola”. Nästa stycke presenterar topiken kropp och jämförelse, då Björklund beskrivs ha genomfört en stilresa utseendemässigt och det beskrivs att han tidigare varit snarlik Gryningspyromannen utseendemässigt, vilket bör ses som en jämförelse (rad 25–30). Topiken kropp fortsätter lyftas nästföljande stycke på rad 32–37, där Björklund dels beskrivs som nästsnyggast bland partiledarna, och dels beskrivs ha ett irriterande talfel vilket också faller under topiken kropp då det bör räknas till karaktärsdrag eller fysiska färdigheter. Det avslutande stycket, rad 45–50, beskriver topiken livsgärning och själ på följande vis:

Jan Björklund är den partiledare av alla som suttit på sin post längst. Elva år har det blivit, och kanske är knepet för denna framgång att vara skitnöjd med noll framgång. För det har inte hänt så mycket med Liberalernas siffror under de här åren, de har varit ganska stabila ändå, så att det inte går åt helvete, ja det räknas som en seger och det kanske är det karaktärsdrag hos Jan vi andra borde börja omfamna. Så låt oss hoppas för Jans skull att Liberalerna om tre veckor får exakt lika många röster som förra valet, för då blir Jan glad. (rad 45–50)

Topiken livsgärning lyfts genom att beskriva Björklunds merit som den partiledare som suttit på sin post längst, medan topiken själ då det beskrivs som ett karaktärsdrag vi bör efterleva från Björklund att han gläds åt det lilla, vilket bör beskrivas som en dygd.

Jonas Sjöstedt – Vänsterpartiet

Topiken härkomst lyfts direkt genom att beskriva Sjöstedts födelsedatum, ort samt namnge två andra kända profiler som fötts samma år. Härkomst fortsätter att lyftas genom

att berätta om Sjöstedts föräldrars yrken i form av civilingenjör och läkare. Här lyfts även topiken uppväxt genom följande citat ”Som ni hör vet han *mycket* om det svenska klassamhället. Han har sett det, han har växt upp i det och han hatar det” (rad 6–7).

Nästa stycke lyfter inledningsvis topiken själ då det lyfts att Sjöstedt karaktäriseras av att han talar väldigt tyst (rad 9–10), nästan som att han vore blyg. Potentiellt bör det snarare räknas till kropp, då det beskriver en fysisk förmåga, men eftersom det beskrivs som ett karaktärsdrag i biografen samt att det framställer honom som blyg väljer jag att tolka det till topiken själ. Fortsättningsvis uttrycker stycket en jämförelse mellan Sjöstedt och hans företrädare på följande vis.

Det är nästan som att han är lite blyg. Och det var ju inte hans företrädare direkt. Vi minns alla Lars Ohly, vänsterns egen lilla Luis CK, kanske mest känd för att han *råkade* visa kuken på insta en gång, ni såg den? Perfekt rosa, eller hur? Men så har ju också vänsterpartiet en historia av att dra till sig färgstarka/problematiske partiledare. Förutom tvångsmässigt blottande har vi ju Ohlys företrädare Gudrun Schyman, hon hade problem med spriten. Ja menar visst går det att medverka i morgonprogram i radion lite salongs, det funkar till exempel för mig. Men ska man verkligen vara med och styra ett land, jag vet inte. Jonas har vad jag vet inga alkoholproblem. (rad 10–17)

Vidare beskrivs Sjöstedt som tråkig, och enligt en flashback-tråd som citeras beskrivs Sjöstedts värsta sidor på såhär, ”Jonas älskar att felparkera, han ser alltid ut som han är en minut från att börja grina, och han har bott i kapitalismens huvudstad New York” (rad 28–29). Dessa uttalanden bör sammantaget falla under topiken själ, dels då Sjöstedt beskrivs som tråkig men också som en potentiell hycklare då hans tid i ”kapitalismens huvudstad” inte bör räknas som en positiv beskrivning för en socialistisk politiker.

Fortsättningsvis beskrivs topiken livsgärning då Sjöstedt beskrivs ha valt att genomföra allt sitt valkampanjande via tåg istället för flyg under valrörelsen till förmån för miljön. Enligt biografen lyfts detta som ett pråktigt beslut samt att Sjöstedt i rollen som partiledare har ett viktigt jobb till skillnad från alla ’vanlisar’ (rad 44–45). Vidare lyfts topiken själ då han beskrivs ta ut en lägre lön än han har rätt till vilket jag instinktivt räknar till topiken dygd, då det ger uttryck för ödmjukhet och solidaritet, men då det i sammanhanget snarare beskrivs som pråktigt skulle det också kunna passa som last. Biografen uttrycker det såhär ”Han baserar även mer än sin lön, endast 28 000 tar han ut. Ta ut mer pengar i lön Jonas, man blir inte en smutsig arbetare bara för att man klär sig som en” (rad 45–47).

Därefter beskrivs att Sjöstedt troligen hatar sitt jobb, och egentligen bara vill vara känd, med tanke på alla hans bisysslor i form av skådisambitioner och Sjöstedts

författarframgångar i form av en deckarserie om EU-parlamentarikern Daniel Lööv (rad 47–51). Avslutningsvis lyfts i biografen en irritation över att Sjöstedt likt majoriteten partiledare lyfter Astrid Lindgren som extra viktig kulturpersonlighet då hon beskrivs som ”en kvinna som skrev en lång jävla självbiografisk novell om en häxa som hatade att betala skatt” (rad 54–55). Biografen ifrågasätter om det är rent frieri och således ett negativt karaktärsdrag hos Sjöstedt. I sammanhanget framgår att valet av Lindgren enligt biografen bör räknas som en last. Avslutningsvis lyfts topiken kropp på följande sätt, ”Vänsterpartiet har medvind, om två veckor vet vi om svenska folket har glömt bort det där ganska alldagliga utseendet som för tankarna till en mellanchef på ett It-bolag, blandat med den där gubben från ’Tredje klotet från solen’” (rad 60–62).

Stil och disposition

Biografiernas disposition förhåller sig delvis kronologiskt, särskilt då majoriteten inleds med topikerna härkomst och bakgrund. Utöver inledningen skiljer sig dispositionen mellan biografierna, men likt beskrivet i metodkapitlet är dispositionen för lovtal och smädelser relativt fri att modulera med. Vidare till stilen är den relativt informell, vilket jag baserar bland annat på bruket av förnamn snarare än efternamn vid referens till partiledarna. Språket är inte heller särskilt utsmyckat och bruket av stilfigurer bör inte utläsas som aktivt utöver vad som faller sig naturligt för Garplind och hans språkbruk. Metaforer liknelser, jämförelser och retoriska frågor förekommer, men inte på ett vis som känns konstlat eller på något vis överstiger vad som bör anses brukligt. Därför menar jag att Garplind inte bör anses ha gjort ett aktivt val i att smycka sitt språk. Exempel på metaforer återfinns i bilaga två rad 16, där ”kraftig benstomme” används som metafor för en överviktig kropp, i bilaga fem stycke tre används fiktiva skolhem från filmen Harry Potter för att beskriva olika karaktärsdrag. Det finns också exempel på allusioner, där det i bilaga åtta stycke ett alluderas på Liberalernas logga genom en sång. Som nämnt går det att utröna flera stilfigurer men de bör inte anses formulerade i ett smyckande syfte.

Att biografierna känns informella kan vara ett aktivt val som motiveras av ett par faktorer. Framst vill jag lyfta publiken och dess retoriska vilkor. Morgonpasset i P3 har en yngre publik som målgrupp vilket ställer lägra krav på stilnivån. Att programmet är mer populärkulturellt erbjuder också delvis ett veto för bruk av slang exempelvis. Vidare är biografierna beskrivna som såväl satir som roasts, vilket ger utrymme att utmana både våra språkmässiga och sociala konventioner. Därför kan den inofficiella tonen ses som ett aktivt val för att dels anpassa sig efter publikens förväntningar och dels utmana partiledarna som ofta möts av en mer officiell ton.

Oavstående reflektion över den stil som presenterats i de satiriska biografierna antyder att stilen inte uppfyller de rekommendationer som beskrivits passande för lovtal och smädelse under metodavsnittet. Viktigt att återigen poängtera är dock att stilen också kan ses som den mest effektiva i sammanhanget. Vidare kan stilen också beskrivas hög i en annan bemärkning än jag ovan anfört. Genom kontinuerligt bruk av slang och engelska uttryck kan Garplinds stil beskrivas hög så till vida att den är olika tillgänglig beroende av mottagares sociala och språkliga referensramar. Således kan stilen trots allt beskrivas hög, hög och anpassad efter sin kontext. Därför menar jag att stilen både kan motiveras delvis till helt uppfylla de stilmässiga krav som beskrivits för lovtalet och smädelsen under metodkapitlet. Denna slutsats är relevant för uppsatsens fortskridande då vi underbygger tesen att Åkessons negativa reaktion inte främst bör härledas till materialets stil eller disposition.

Jämförelse

Utifrån det resultat som presenterats ovan genom analys av materialets situationella, innehålls-, stil- och formmässiga krav kan vi se att biografierna ämnar uppvisa partiledarna i likhet med ett demonstrativt tal, och baserat på att biografierna beskrivs som roasts syftar de enligt definitionen i teoriavsnittet åt att hylla genom klander. Det medför att vi kan dra slutsatsen att de satiriska biografierna sett till de situationella kraven i hög grad matchar de som angivits för lovtalet och smädelsen som retorisk genre. För att avgöra om de innehållsmässiga kraven uppfylls ser vi med hjälp av topikapplikeringen att samtliga topiker särskilt förknippade med lovtalet och smädelsen går att återfinna hos biografierna. Fortsätter vi till stilkraven bör det sägas att stilen är väl anpassad utifrån sin kontext, och kan motiveras erbjuda en hög stil genom sitt bruk av engelska uttryck och slang som påbjuder en väldigt specifik social och språklig referensram. Således bör materialet uttryckas leva upp till de krav som presenterats för lovtalet och smädelsen som genre. Att genomföra en jämförelse kan tyckas överflödigt sett till de analyssteg som tidigare presenterats genom undersökande av situation, innehåll, stil och form men är viktigt för analysens skull då jämförelse utgör det tredje och bekräftande steget i metoden för genreapplikering.

Evaluerings

Att värdera materialets genretillhörighet är intressant för besvarandet av uppsatsens två senare frågeställningar. Likaväl som evalueringen torde utgå från genretillhörighetens sammanvägda resultat, väger även aspekter som flertydighet och tolkningsutrymme in. Återigen är det relevant att lyfta att Aristoteles anser formen för rådstal, lovtal och smädelse vara densamma men att stilen är det som främst skiljer dem åt (1.9.35). För att i möjligaste mån göra en avvägning av dels hur väl materialet representerar lovtalet och smädelsen som genre och dels

för att kunna besvara uppsatsens frågeställningar kring Åkessons unika reaktion kommer en läsning som utgår från flertydighet och underförståddhet att genomföras för att undersöka om framställningarna kan uppfattas som något annat än lovtal om vi byter perspektiv.

Ett flertydigt perspektiv

Följande perspektiv kommer enbart appliceras på Åkessons tillägnade biografi. Detta dels eftersom en jämförelse av biografierna redan gjort som antyder att de tillhör samma genre och dels eftersom Åkesson visade på en starkare reaktion än övriga partiledare. Med anledning av detta uppfattar jag det tillräckligt att analysera enbart Åkessons biografi för att besvara uppsatsens frågeställningar. Jag kommer att utgå från begreppen flertydighet, underförståddhet, polysemi, polyvalens samt polyfonisk diskurs som presenterats under teoriavsnittet. Dessa begrepp kommer jag applicera på Åkessons tillägnade biografi i syfte att undersöka om vi genom begreppen kan förklara Åkessons reaktion ur ett semantiskt perspektiv.

Biografen inleds med att anspela på Åkesson som en landsförädare (stycke ett), något som i en kontext utan humoristiska intentioner kan ses som en förolämpning, kanske framförallt i Åkessons fall som företräder ett parti som säger sig värna den svenska identiteten och svensk kultur (sd.se: *vår politik A-Ö*). Detta kan beskrivas som ett fall av logisk supplerings, då en av förutsättningarna att förstå skämtet är att känna till Åkesson och Sverigedemokraternas profilering. Att vidare beskrivas utifrån sitt tidigare spelmissbruk och sin viktpendling (stycke ett och två) kan beroende av vilka konnotationer en för till epiteterna göra det svårt att skratta, särskilt då missbruk ofta beskrivs som en sjukdom och viktpendlande kan ge indikation på ett problematiskt förhållande till mat och kropp. Om än det är svårt att säga hur Åkesson reagerat på specifika stycken ur biografen kan vi genom ett flertydigt perspektiv se att det två inledande styckena uppvisar flera fall av polyvalens. Vi kan förstå att det är menat som skämt, men beroende av våra personliga referensramar värderar vi det inte som roligt.

Det tredje stycket behandlar Åkessons politiska resa från Moderaterna till Sverigedemokraterna. Där beskrivs att Åkesson gick över till Sverigedemokraterna i och med folkomröstningen om EU-medlemskap 1994. Att Åkesson valde Sverigedemokraterna trots att andra partier också var EU-kritiska implikerar grunda sig i att något annat än EU-frågan lär ha lockat honom dit. Jag menar att detta bör ses som ett fall av *strategic ambiguity* eller flertydighet då Garplind lämnar det fritt för mottagaren att uttolka varför Åkesson valde Sverigedemokraterna framför exempelvis Vänsterpartiet som också uttryckt sig EU-kritiskt.

Fjärde stycket presenterar Åkessons studietid med implikationer kring han och hans vänners sexualhistorik samt Sverigesdemokraternas förtroendevalda. Åkesson och hans

vänner beskrivs på raderna 37–39 som ett ”riktigt jävla rövgång” som inte ”knullat ihjäl sig” men att om de nu haft fysiskt samröre med någon lär ha saknat samtycke. Här presenteras en underförståddhet genom att icke-bokstavligt uttrycka att Åkesson och hans vänner vore benägna att begå sexualbrott.

Biografins avslutande stycke presenterar två underförståddheter värda att utreda. På rad 58–59 beskriver Garplind att han inte ska vara så kritisk mot partiets framfart då han själv är en levande abort. Här presenteras en logisk suppling i form av att Sverigedemokraterna lagt fram förslag på att sänka den fria aborträtten i syfte att minska antalet aborter. Implicit presenterar Garplind sig som en tänkt abort, och därför borde han vara tacksam gentemot SD som implikativt vill att färre foster ska aborteras. Rad 61–62 ifrågasätter sedan om Kodjo kommer behålla jobbet eller ej efter valet. Detta uttalande presenterar en underförståddhet där en potentiell tolkning utgår från att programledaren Kodjo är svart och således inte stämmer överens med den idealbild Sverigedemokraterna presenterar för ”det svenska kulturarvet”. Det behöver inte vara Garplinds intention att det är den kopplingen som ska dras, men genom att inte förklara sitt uttalande slipper Garplind försvara det och låter istället publiken fylla luckorna. Det är intressant att reflektera kring varför han nämnde Kodjo när det vanligtvis är Hanna som omnämns i biografierna, då ofta som en pik till Hanna. I omnämnandet av Kodjo är det svårt att förstå varför han oprovocerat skulle nämna att Kodjo skulle förlora jobbet i samma stycke som Sverigedemokraterna beskrivs växa när Kodjo dessutom är den enda rasifierade personen som är närvarande. Således menar jag att uttalandet bör motiveras som ett fall av logisk suppling som utgår från Sverigedemokraternas främlingsfientliga historia och rasistiska uttalanden.

För att vidare försöka förklara Åkessons negativa reaktion i samband med uppläsningen bör möjligheten att Åkesson gjort en resistive reading av biografien behandlas. Tidigare har jag lyft att Åkesson formulerade sig starkt kritiskt mot P3 som kanal när han gästade Morgonpasset i P3, samt att dessa åsikter potentiellt funnits i Åkesson även innan han gästade programmet då han beskrev att han velat lägga ner kanalen för längesedan om han haft möjligheten. Utifrån hans uttalanden kan vi anta att han var måttligt motvillig till att gästa programmet, då han beskrev att det kändes som ett tvång. Om vi då antar att han lyssnade till sin tillägnade biografi utifrån en resistive reading och alltså aktivt tolkade biografien på ett vis som inte stämde överens med Garplinds implikativa intentioner kan vi lättare förstå Åkessons negativa reaktion. Vad som dock inte gör en resistive reading rättvisa i det här fallet är att vi inte kan besvara hur Åkesson tolkat biografins innehåll. Istället får vi utgå från detta flertydiga perspektiv som påvisat tolkningsmöjligheter som i viss mån gör det förståeligt att Åkesson reagerade så negativt. Utgår vi från att genretillhörigheten avgörs av mottagaren kan

vi se att de satiriska biografierna går att tolka som klander, och det enda som egentligen förhindrar den tolkningen är etiketten *satir* som implikerar att det som sagts inte bör tolkas så negativt som det låter. Detta skapar en något komplex tolkningsprocess där en motvilligt inställd mottagare lätt kan förbise etiketterna *satir* och *roast* till förmån för att uppfatta biografien som rent klander.

Slutsats och diskussion

Vilka slutsatser kan vi då dra med hjälp av ovanstående analys? Har uppsatsens frågeställningar besvarats och syftet uppfyllts? För att undersöka detta går vi kronologiskt igenom uppsatsens tre frågeställningar, *på vilket sätt kan en genreapplicering av materialet öka förståelsen för det? Finns det några avvikelser gällande genretillhörighet hos materialet, vad kan det i så fall berätta för oss? Samt hur kan begrepp om flertydighet och underförståddhet hjälpa oss förstå Jimmie Åkessons negativa reaktion på materialet?*

Den inledande frågeställningen har sin grund i den något cirkulära argumentation som följde av att genomföra en genreapplicering på materialet. Då uppsatsens syfte är att bredda förståelsen för vikten av att välja vårt språk blev det med hänsyn till analysmaterialet som presenterar ett exempel på en bristande kommunikationsprocess, där sändarens intention inte matchar det som förmedlats till mottagaren intressant att genomföra en genreapplicering. Att Åkesson reagerade starkt negativt på sin tillägnade satiriska biografi eller *roast*, vars syfte var att presentera en hyllning förklädd till smädelse, gjorde det intressant att se om biografien brustit i sin framställning i relation till vad som är förväntat av ett lovtal, och i förlängingen var kommunikationen brustit. Alltså bestod genreappliceringens syfte inte främst i att bekräfta materialets genretillhörighet eller att värdera hur väl materialet representerar lovtalets genre, utan ämnade utesluta framställningens olika delar som eventuell orsak till den bristande kommunikationen. Slutsatsen blir att genreappliceringen erbjuder en tematisk närläsning som hjälper oss bättre förstå var kommunikationen mellan Garplind och Åkesson brustit med utgångspunkt i materialets framställning.

Gällande uppsatsens andra frågeställning visade sig den något mer komplex att besvara och jag drog slutsatsen att svaret måste bli både ja och nej. Vid flera tillfällen under uppsatsens gång har jag återkommit till Aristoteles tankar kring genretillhörighet, då han menar att genre är något som avgörs av mottagaren. Att Aristoteles dessutom uttryckt att lovtal och rådstalet specifikt är snarlika frånsett stilen (1.9.35) gjorde det mer spännande men också svårare att besvara frågeställningen. Min analys antyder att materialet bör ses som representativt för genren lovtal och smädelse, men samtidigt beskriver jag under analysens gång vilka brister som finns hos materialet, när det gäller att uppfylla kraven för ett lovtal

eller en smädelse. Inledningsvis uppfattade jag att materialets stil var något lägre än det rekommenderade, under de definitioner jag funnit kring lovtalet och smädelsen som genre. Efter vidare reflektion har jag valt att mitt inledande resonemang till trots beskriva materialets stil som hög, med hänvisning till bruket av bland annat slang och engelska uttryck vilket ställer högre krav på en mottagares sociala och språkliga referensramar än en lägre, enklare stil. Baserat på det här resonemanget menar jag att materialet är likvärdigt i sin representation av lovtalet och smädelsens genre.

Vad som dock gör den här frågan mer komplex att besvara är en av de etiketter som appliceras på materialet, nämligen roast. I min tidigare forskning lyfte jag en artikel skriven av Bruér för Retorikmagasinet 2009. Bruér problematiserar där hur roasts felaktigt översatts från den amerikanska stand up-scenen till den svenska (2009:10), då Bruér menar att de svenska exempel där roasts presenterats offentligt inte tagit hänsyn till den retoriska situationen. Likt poängterat under teoriavsnittet syftar roasts till att hylla, vilket görs förklätt till en smädelse. En av förutsättningarna för att uppfatta roasts som en hyllning snarare än en smädelse, bygger på vetskapen om att roasten är framställd ironiskt, något som förutsätter att mottagaren är införstådd med att sändaren är välvilligt inställd, och önskar hylla snarare än smäda. Denna lilla men fundamentala förutsättning för en lyckad kommunikation har i den amerikanska traditionen säkerställts genom att den hyllade roastas antingen av eller med familj och vänner närvarande. I de svenska översättningarna som exempelvis *Roast på Berns* har detta förbisetts till förmån för att låta en komiker roasta en svensk celebritet. Detta utan att komikern och celebriteten nödvändigtvis har en säkerställt god relation eller välvillig inställning till varandra. Det kan tyckas onödigt, men tryggheten i att sändaren faktiskt tycker om mottagaren hjälper troligen mottagaren slappna av och uppfatta det som ett ironiskt smädelsetal, en hyllning, snarare än en smädelse.

Således kan uppsatsens material i form av de satiriska biografierna sägas var likvärdigt framställda lovtal eller smädelse baserat på genreappliceringens resultat, men biografierna kan samtidigt variera i hur väl de uppfyller kraven för etiketten roast, sett till ovan förda resonemang. Möjligheten att partiledarnas relation till P3 är avgörande för hur de uppfattar de satiriska biografierna är svåra att mäta men påverkar i allra högsta grad deras likvärdighet, då kommunikationens förutsättningar är beroende av relationen mellan sändaren och mottagaren.

För att besvara uppsatsens tredje frågeställning, *hur kan begrepp om flertydighet och underförståddhet hjälpa oss förstå Jimmie Åkessons negativa reaktion på materialet?* Bör det påpekas att genretillhörighet i hög grad avgörs av mottagarens förväntningar, således kan Åkessons negativa reaktion motiveras av att han potentiellt gjort en annan läsning än

Garplinds tilltänkta. För att få en fingervisning om potentiella läsningar Åkesson kan ha gjort blir tillförandet av begreppen flertydighet, underförståddhet, polysemi och polyvalens intressanta. I teoriavsnittet förklarades även begreppet polyfonisk diskurs, detta eftersom begreppet i sig fyller en intressant funktion som återfunnits i materialet på sina ställen, men då jag inte uppfattat det som avgörande för besvarandet av min uppsats frågeställningar har begreppet inte behandlats närmre under analysens genomförande.

Utifrån analysen kan vi se att Åkessons biografi erbjuder flera fall av flertydighet och underförståddhet som ställer krav på mottagarens språkliga och sociala referensramar. Vi kan inte säkerställa vad som triggat Åkessons negativa reaktion, men vi kan se att några av de hinder som ställer krav på läsningen handlar om etiketterna satir och roast. Dessa etiketter medför ett extra tolkningssteg för oss som mottagare då vi utöver att tolka de flertydigheter, underförståddheter och skämt som presenteras också måste göra en avvägning av vad som egentligen menas med påståendena. Således blir det av extra vikt att Åkesson känner sig trygg i att den satiriska biografien är en hyllning och inte en smädelse. Med anledning av detta blir Bruérs resonemang kring den bristande eftertänksamheten gällande den retoriska situationen aktuell. Kopplar vi samman Bruérs tankar med min analys resultat kan en potentiellt polyvalent läsning från Åkessons sida förklaras som resultatet av bristande hänsyn till den retoriska situationen. För att förtydliga har vi redan konstaterat att materialet presenterar stort tolkningsutrymme genom dels bruket av skämt, flertydighet och underförståddhet och dels genom etiketterna satir och roast, vilket gör att materialet måste tolkas i två steg och således påbjuder en väldigt specifik och välvillig läsning. Det sammanvägt med att en lyckad roast förutsätter att mottagaren känner sig trygg med sändarens intention, kan förklara att Åkesson som uttrycker att P3 producerar vänsterliberalsmörja och helst sluppit delta i intervjun troligen önskar distansera sig från P3. Utifrån denna implikativa distansering är det sannolikt att Åkesson känner sig obekvämt i den situation han befinner sig i, vilket påbjuder en motvillighet från hans sida. Denna obekväma känsla och motvillighet försvårar för Åkesson att tolka roasten som en hyllning, och gör hans läsning polyvalent så till vida att han emot hyllningen som en ren smädelse.

Slutsatsen blir alltså att Åkesson som ett resultat av bristerna i den retoriska situationen gör polyvalent läsning av den satiriska biografien och således uppfattar den som en smädelse istället för en hyllning.

Således menar jag att uppsatsens samtliga frågeställningar behandlats och besvarats. Vidare vill jag därför uppmärksamma uppsatsens syfte. Syftet med denna uppsats har varit att bredda förståelsen för vikten av att välja vårt språk. Redan inledningsvis uppfattade jag att kopplingen mellan uppsatsens syfte, material och frågeställningar inte var

överdrivet tydlig, trots det har jag genom mitt uppsatsskrivande valt att hålla fast vid syftesformuleringen. Min ambition med den här uppsatsen har varit att göra den relevant för en publik som rör sig utanför retorikens forskningsfält, varför mitt syfte kan te sig något genrellt, då retorik i vis mån kretsar kring att effektivisera kommunikation. Med andra ord kan det uttryckas som att jag velat visa på retorikens potential och funktion även utanför det vetenskapliga fältet. För att lyckas med det valdes ett material där kommunikationen brustit, vilket jag sedan ämnat förklara med hjälp av retorikens olika begrepp och verktyg. Genom att lyckas förklara kommunikationens fallgropar med hjälp av retorikens verktyg önskar jag därför uppmärksamma vikten av att välja vårt språk aktivt, både när vi pratar och när vi lyssnar, vilket exemplifierats genom Garplinds satiriska biografier och Åkessons motvilliga läsning. Således har jag valt att behålla mitt syfte och mina frågeställningar i sin nuvarande form. Trots att deras koppling inte framstår klockren, fyller deras samspel en viktig funktion i att lyfta retoriken som verktyg utanför forskningsfältets domäner in i vardagen.

En annan diskussion inte lyfts tidigare då det faller utanför uppsatsens syfte, är huruvida Garplind kan beskrivas ha lyckats eller misslyckats med sina satiriska biografier. En kortare reflektion kan uttrycka att Garplind inte har förutsättningarna för att lyckas om målet definieras som att partiledarna ska känna sig hyllade. Detta med hänsyn till de poänger Bruér presenterat om bristerna i den retoriska situationen. Definieras målet däremot som att få lyssnarnas uppskattning påbjuds en receptionsstudie, vilket jag tror skulle vara intressant men erbjuder en hel del svårigheter i genomförande.

Avslutningsvis vill jag säga att kommunikation är ett effektivt verktyg för oss att förstå och förändra oss själva och varandra, men när orden formuleras snabbare än våra tankar tenderar de landa fel. Flertydighet och underförståddhet som det porträtterats i min uppsats kan uppfattas som ett riskmoment, och det är det, men det kan också vara ett effektivt verktyg och en genväg för oss när vi kommunicerar. Min förhoppning är att du som mottagare av den här uppsatsen ska ha fått dig en tankeställare om hur du väljer ditt språk, och uppmuntrar dig att göra det mer aktivt för både din egen och andras skull i framtiden. Slutligen vill jag trycka på en punkt som jag uppfattar viktigare än något annat när vi kommunicerar med både oss själva och andra:

Det viktigaste är att vara snäll.

Tryckta källor

Ad Herennium (1994). *Ad Herennium*. Borås: SIFU.

Afthonios (2002). *Retoriska övningar: Afthonios' Progymnasmata*. Nora: Nya Doxa.

Aristoteles (2012). *Retoriken*. Översättning: Akujärvi, Johanna. Ödåkra: Retorikförlaget.

Baym, Geoffrey and Jones, Jeffrey. "News Parody in Global Perspective: Politics, Power, and Resistance" *Popular communication*. Volume 10, issues 1–2 (February 2012) Pp.2–13.

Bitzer, Lloyd F. [1968] "The rhetorical situation" Porrovecchio, Mark J (EDT) Condit, Celeste Michelle (EDT). (2016). *Contemporary rhetorical theory: a reader*. (2nd edition) New York: The Guilford Press. Pp. 159–165.

Bruér, Axel (2009). "Roast: ironisk respekt" *Retorikmagasinet*. Nr 43 (Höst 2009). S 9–12.

Bruhn, Tommy (2018). *Delade meningar: Retorisk flertydighet och den pluralistiska publiken i politiska förnyelseprocesser*. Ödåkra: Retorikförlaget.

Ceccarelli, Leah [1998]. "Polysemy: Multiple Meanings in Rhetorical Criticism". Ott, Brian L. (EDT) Dickinson, Greg (EDT). (2013). *The Routledge reader in Rhetorical Criticism*. New York: Routledge. Pp. 660-678.

Condit, Celeste Michelle [1989]. "The Limits of Rhetorical Limits of Polysemy" Porrovecchio, Mark J (EDT) Condit, Celeste Michelle (EDT). (2016). *Contemporary rhetorical theory: a reader*. (2nd edition) New York: The Guilford Press. Pp. 454-467.

Doona, Joanna (2016). *Political comedy engagement: Genre work, political identity and cultural citizenship*. Lund: Faculty of Social Sciences, Department of Communication and Media.

Eriksson, Anders (2017). *Retorikens grunder*. Lund: Erikssons Retorik.

Foss, Sonja K. (2009). *Rhetorical criticism: exploration and practice*. (4th edition) Long Grove: Waveland Press.

Geoffrey (EDT) Baym, Jeffrey P. (EDT) Jones (2013). *News Parody and Political Satire Across the globe*. New York: Routledge.

Miekle, Graham. "‘Find out what to Think- Next!’: Chris Morris, Brass Eye, and journalistic Authority" *Popular Communication*. Volume 10, issues 1–2 (February 2012) Pp. 14–26.

Norrby, Catrin (2014). *Samtalsanalys: så gör vi när vi pratar med varandra*. (3 uppl.) Lund: Studentlitteratur.

Oja, Simon (2015). *Sverigedemokraternas budskap 2005–2010: En retorisk studie av ett annorlunda parti*. Örebro: Örebro University.

Shifman, Limor. "Satire in the Holy Wonderland: The comic Framing of Arab Leaders in Israel" *Popular Communication*. Volume 10, issues 1–2 (February 2012) Pp. 94–105.

Sigrell, Anders (2001). *Att övertyga mellan raderna: en retorisk studie i modern politisk argumentation*. (2 uppl.) Åstorp: Rhetor.

Söderman, Helena (red.). (2013). *Granskat och klart: Tema opartiskhet / ställningstagande: Granskningsnämndens praxissamling* (2 uppl.). Ödeshög: DanagårdLiTHO AB.

Ullén, Magnus (2014). "Den retoriska situationen: Jimmie Åkessons sommartal om Anders Behring Breiviks 2083". Fischer, Otto, Mehrens, Patrik & Viklund, Jon (red.). *Retorisk kritik: teori och metod i retorisk analys*. Ödåkra: Retorikförlaget. S. 197-210.

Vatz, Richard E. [1973]. "The myth of the Rhetorical situation" Porrovecchio, Mark J (EDT) Condit, Celeste Michelle (EDT). (2016). *Contemporary rhetorical theory: a reader*. (2nd edition) New york: The Guilford Press. Pp. 166–170.

Otryckta källor

Blixten & co, Roast på Berns.

<https://www.blixten.se/roast-pa-berns>

hämtad 2018-12-12

Cambridge Dictionary, roast.

<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/roast>

hämtad 2018-12-12

Expressen: Björklund om loggan: ”Tänkte samma sak”, 2016-04-24.

<https://www.expressen.se/nyheter/bjorklund-om-loggan-tankte-samma-sak/>

hämtad 2019-01-13

Metro, Yougov: Här är väljarnas 10 viktigaste frågor i valspurten.

<https://www.metro.se/artikel/yougov-här-är-väljarnas-viktigaste-frågor-i-valslutspurten>

hämtad 2018-12-18

Nationalencyklopedin, humor.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/humor>

hämtad 2018-11-09

Nationalencyklopedin, ironi.

[.http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/ironi](http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/ironi)

hämtad 2018-12-12

Nationalencyklopedin, satir.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/satir>

hämtad 2018-12-12

Sverigedemokraterna.se, vår politik A-Ö.

<https://sd.se/a-o/>

hämtad 2019-01-08

Sverigesradio AB, om sveriges radio, 15-11-2018.

<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=3113&artikel=5790860>

hämtad 2018-12-10

Sverigesradio AB, om P3, 13-04-2010.

<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=3634&artikel=3625179>

hämtad 2018-12-04

Sverigesradio AB, om Morgonpasset i P3.

<https://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=2024&grupp=21455>

hämtad 2018-12-13

Pottermore, om Gryffindor.

<https://www.pottermore.com/collection/all-about-gryffindor>

hämtad 2018-12-20

pottermore, om Hufflepuff.

<https://www.pottermore.com/collection/all-about-hufflepuff>

hämtad 2018-12-20

Wiktionary, glow up.

<https://en.wiktionary.org/wiki/glow-up>

hämtad 2019-01-24

Bilaga 1

Ljudlänk till respektive bilaga

Jimmie Åkesson, 29-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1155380?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Stefan Löfvén, 24-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1152410?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Ulf Kristersson, 13-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1143719?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Gustav Fridolin, 16-01-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1146422?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Ebba Busch Thor, 22-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1149134?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Annie Lööf, 31-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1156224?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Jan Björklund, 20-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1147931?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

Jonas Sjöstedt, 27-08-2018

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1152832?programid=4765>

hämtad 21-01-2019

1 Bilaga 2

2 Jimmie Åkesson - Sverigedemokraterna

3

4 Per Jimmie Åkesson föds den 17e Maj 1979 i Ivetofta, i Skåne då givetvis. En grej jag avskr
5 med Jimmie Åkesson är att han är en landsförädare, han älskar inte vårt land så mycket som
6 man skulle kunna tro. Under fotbolls VM i somras höll han till exempel inte på sverige utan
7 på Saudiarabien, känner ni till detta? De kunde nämligen ge hela 5002 ggr pengarna tillbaka
8 om man bettade på dem, och den frestelsen kunde Jimmie såklart inte stå emot eftersom han
9 är spelmissbrukare. Han kan inte hålla i pengar överhuvudtaget när det handlar om spel.
10 Faktum är att under Jimmies första år som riksdagsledamot i Stockholm så köpte han tre
11 trisslotter istället för lunch varje dag, som ett beroende då.

12

13 En effekt utav det var att han gick ned väldigt mycket i vikt. Nu verkar dock extra kilorna
14 vara tillbaka, men han är ju lite av Sveriges Oprah, alltså en viktpendalre av rang. Självklart
15 inget fel med att av en viktpendalre, Hanna. Jag har det också i mig, jag har det också i mig.
16 Och det här gör ju Jimmie till en förebild för alla mulliga killar med lite kraftig benstomme då
17 som jag. Och det finns skitmånga kvinnor som är kroppsaktivister idag ju men inte så många
18 killar än men förhoppningsvis är det bara en tidsfråga innan Jimmie visar sig naken på
19 instagram och kallar det för aktivism.

20

21 Bara timmar efter Aviccis tragiska bortgång i våras hade mångsysslaren Regina Lund
22 publicerat inte mindre än 16 inlägg på sin facebook om detta, varav två av dem handlade mest
23 om hennes egen cancer men vissa människor har ju förmågan att få exakt allt att handla om en
24 viss grej. I Regina Lunds fall så är det henne själv, i Jimmie Åkessons fall så är det ju
25 invandringen, hur blev det så egentligen? Vad är det som får honom att snöa in på ett visst
26 ämne på ett nästan autistiskt sätt? Blev han dissad av en skitsnygg muslimsk tjej på något
27 skoldisko i Sölvesborg? Nej. Han har berättat att han var rädd för ett coolt invandrargång i sin
28 skola. Research har dock visat att det här coola invandrargänget bestod av typ en kille från
29 Polen. Men Jimmie inledde sitt politiska engagemang i Moderat Skolungdom som var en
30 sektion inom Muf. Men Jimmie han hatade EU så när det skulle folkomröstas om eventuellt
31 Eumedlemskap 1994 så var Jimmie helt enkelt tvungen o hitta ett nytt parti, och då blev det
32 Sverigedemokraterna. Det fanns ju visserligen andra EU-kritiska alternativ än SD men det var
33 väl nåt annat än Eumotståndet som lockade honom dit.

34

35 Efter gymnasiet studerade Jimmie statsvetenskap i Lund och det var där han bildade det han
36 kallar dem fyras gäng, vad coolt det låter, skratt. Dem fyras gäng bestod av Jimmie, Richard
37 Jomshov, Mattias Karlsson och Björn Söder. Ett riktigt jävla rövgäng med andra ord. Och när
38 man tittar på bilder från den här tiden känns det inte direkt som att de knullade ihjäl sig. I alla
39 fall inte med samtycke. Jimmie har ju varit partiledare i en evighet och han blev megautbränd.
40 Han vill sluta egentligen han vill bara chilla, men dessvärre måste han sitta kvar på sin post
41 tills i alla fall en till läskunnig människa ansluter sig till partiet. Annars blir de ju ohållbart i
42 längden. Han har ju kämpat hårt för att normalisera sig själv. Han har köpt dyra kläder och
43 tagit en retorikkurs, han fixade till och med till den där gluggen han hade mellan tänderna, vet
44 ni hur mycket det kostar? Mycket. Och han får ju alltid så mycket beröm för att han är duktig
45 på att prata och sånt. Men trots detta så fuckar Jimmies partikamrater upp det för honom
46 HELA tiden. Gång på gång blir han utskämd av sina dumma kollegor. Det är någon
47 kommunfullmäktigeledamot i Valdermasvik som säger att kriget i Syrien det är fejk, nån att
48 judar och samer inte är svenska och någon på Gotland antyder på facebook att bögar är
49 vidriga. Det sista har de ju i och för sig rätt i, om de syftar på mitt ex.

50

51 Jimmie klagar mycket på att han är utstött också, och han har klagat otroligt mycket på hur
52 utanför han känner sig och det är inte kul. Han får inte gå på Nobelmiddag och så vidare. Två
53 tips från mig till dig Jimmie för att du inte ska känna dig så utanför. Ett; skaffa bättre kända
54 vänner. Alltså i det här fallet bättre kända SD-supporters. Det ser fan inte bra ut att liksom
55 bara ha Christer Sandelin figurer som backar en, det är liksom ingen man vil bli sedd med ute
56 om ni förstår vad jag menar. Två; gnäll inte så jävla mycket, ingen gillar en whiny bitch. Men
57 visst dem får ju mycket skit SD. Det är nästan som att folk är ute efter att sänka dem, de är typ
58 förföljda av etablissemangen då som de själva uttrycker det. Själv kan jag inte vara så kritisk,
59 ehh eftersom jag är en livslevande abort, hur skulle det se ut. Trots en del kritiska röster så går
60 ju SD som tåget. Spelbolagen är övertygade om att de kommer bli sveriges största parti, om
61 en och en halv vecka kommer vi att få facit. Kommer Kodjo få behålla jobbet eller inte,
62 spännande det ska bli.

1 Bilaga 3

2 Stefan Löfvén - Socialdemokraterna

3

4 Kjell Stefan Löfvén föds den 21 juli 1957 i Hägersten utanför Stockholm. Alltså är han tyvärr
5 kräfta, två dagar till och han hade kunnat bli lejon, fattar ni vilken jävla otur. Samma år som
6 Stefan föds registreras även fall av asiaten, som är den största influensaepidemin sen spanska
7 sjukan i Sverige, svinmånga blev sjuka. I skolan var han ingen speciell, en vanlig tyst kille
8 bara. Men det är det jag gillar med Stefan, Han känns lite som 'the boy next door'. Han är
9 som vem som helst, han är som pappas gamla kusin på julafton som alltid tar en på röven när
10 man kramas eller som den svårt alkoholiserade norrländska mannen en trappa upp i mitt hus.
11 Han är verkligen en av folket. Men låt er inte luras av det lite dumma utseendet. Stefan är en
12 Ulv i Robert Laurd på pizzerian kläder. Till exempel är han en home wrecker, det är sant. Ulla
13 var inte singel när dem träffades, men det var inget problem för Stefan, när han vill ha något
14 så ser han till att få det. Men vafan det där har hänt mig också. Jag träffade en kille en gång
15 som var ihop med någon men så blev vi ihop istället, men så kan det ju va med kärlek.
16 Självklart är det ju inte alla som lyckas snärja en partner som är upptagen, ibland stannar dem
17 ju. Men deppa inte för det nu Hanna!

18

19 Till det lite problematiska med Stefans fasta beslutsamhet. Kommer ni hiåg hur det gick till
20 när Stefan blev partiledare för socialdemokraterna? Sånär är det: Det finns ju en tradition
21 bland socialdemokraterna att man ska säga nej när man blir tillfrågad om att bli partiledare,
22 man måste typ göra det. Det är som att konvertera till Judendomen, man går till en rabin och
23 säger att man vill bli jude så säger den nej typ tre gånger och sen så får man bli det typ. Exakt
24 så fast tvärtom, man säger nej 40 gånger och sen säger man "okejdå". Men vad gör man om
25 man inte blir tillfrågad? För är det inte lite märkligt att en man med så lite karisma som Stefan
26 blev statsministerkandidat? Det är något som inte riktigt stämmer. Faktum med att alla som
27 någon hotat Löfvéns position på ett eller annat sätt har försvunnit. Efter att göran persson
28 avgick tog Mona Sahlin över, det här var i början av 2007. Det blev ett pissresultat för
29 sossarna och då fick hon gå. 2011 tar Håkan Julholt över, skratt. Men det dröjer inte länge
30 innan han också fick avgå efter att någon läckte information om en lägenhetsskandal som
31 involverar Håkan Julholts 'kulbo'. Hotet Julholt eliminerades och nu är han deporterad till
32 fucking Island där han går runt och yrar i någon yolo-hoodie. Det är sorligt, har ni sett
33 bilderna eller? Jag såg ett reportage, det påminner så mycket om dem här bilderna i Sture
34 Bergwall-dokumentärerna där han blev vallad av poliser i någon skog helt neddrogad, har ni
35 sett det? Mörkt. Nåväl var var jag någonstans. Jo, Efter Julholts avgång är Stefan Löfvén

36 långt ifrån förstahandsvalet ”jag kan, jag vill” säger Stefan men det ingen i partistyrelsen
37 lyssnar. De vill ha Karin Jämtin, hon säger nej. Och det ska man ju göra, men man blir
38 förvirrad för hon sa nej på riktigt. Och avr är hon idag, vad gör hon? Och efter Karin då ville
39 de ha Anders Sundström som partiledare, den kända politikern Anders Sundström. Vem är det
40 jag har aldrig hört talats om? Misstänksamt am I right? Sen blir då Stefan tillslut partiledare
41 och efter vald till statsminister. Men han får kritik. Det blir decemberöverenskommelse och
42 sånt piss, det ryktas om att Mona Sahlin ska göra come back, Stefan blir jäovligt stressad.
43 Och rätt som det är har Mona fifflat med skatten igen, och dessutom blir det på ett helt
44 bisarrt sätt sol och värade av, ja. Hur mycket otur kan en kvinna ha? Det känns lite som någon
45 slags konspiration. Jag säger inget mer än att Stefan, man inte vill ha Stefan som sin ovän,
46 han är gränslös. Inför förra valet slog han ju Annie Lööf mitt i en debatt när hon bara försökte
47 ge honom ett papper, så om jag inte kommer hit på måndag så, well.

48
49 På instagram får Stefan kritik av en följare som skriver att han bidrar till kroppshets pga han
50 gått ner i vikt. När han behöver energi så lyssnar han på Laleh, what the fuck. Hur håller du
51 kärleken vid liv frågade Damernas värld Stefan tidigare i somras ”det är viktigt att beröra
52 varann och kramas ofta” säger Stefan på sin mjuka norrländska och Ler stort mot Ulla, TMI
53 Stefan. I Damernas värld berättar han även om sina läsvanor ”det är något unikt med Bamse,
54 alla gillar honom” säger han. Han är inte rasist, men han vill på fullaste allvar att Astrid
55 Lindgren ska få nobelpriset postumt, och är inte det rasistiskt så säg. För det kan väl inte va
56 så att Stefan är Populist? Det kommer ändå bli lite sorgligt om det skiter sig för Stefan nu på
57 Valdagen nu. Man har ju ändå vant sig och fäst sig vid honom nu trots allt. Och fan vad man
58 älskade honom när han pratade perfekt engelska när han var hos Trump i Vita huset i våras.
59 Man var ju lite orolig efter hans bisarra uttal av Beyoncé i Agenda. Från mig till dig Stefan,
60 Lycka till.

1 Bilaga 4 2 Ulf Kristersson – Moderaterna

3

4 Ulf Hjalmar Kristersson föds i Lund 29 december 1963, samma år kommer även
5 Barbiedockan till Sverige. Kan det vara en slump? Förmodligen, men barbies kille heter ju
6 Ken, och Kristersson är ju med sitt, för en svensk politiker, ovanligt fördelaktigt utseende lite
7 av riksdagens egen Ken-docka. För ful, det är han inte. Jag har i andra program här i P3 och
8 även privat ägnat timmar åt att prata om Ulf Kristerssons utseende, något som blivit allt
9 såvarare sen den här metoo-skiten kom igång. Man får ju inte säga någonting längre. Är det så
10 fel att ge en het daddy en komplimang? Har Ulf Kristerssons utseende haft något med hans
11 framgång att göra? Forskning visar ju att vackra människor lyckas bättre i sina yrkesliv än
12 andra, jag vet inte. Kan det bli ett problem och stjäla fokus från debatten, alltså hans utseende,
13 förmodligen. Han kompsenserar dock detta drömlika utseende genom att vara utbildad till
14 något så osexigt som civilekonom. Kanske var det en bidragande faktor till att han blev av
15 med oskulden när han var 19.

16

17 Han är även väldigt väldigt väldigt kort, extremt kort. Jag till exempel hört från en källa att
18 hans skrivbord på jobbet endast är sänkbart. Tillåt mig att generalisera lite grann, korta killar
19 är inte direkt kända för sitt lugn och goda självförtroende, am I right? De kan ju ha ett
20 hävdelsebehov som kan va en aning påfrestande. Ni känner kanske till artisten Oskar Linnros?
21 Detta påverkar dock inte Ulf, han är säkerheten själv, han bryr sig inte om någonting. Han gör
22 som han vill. Han har bott i någon lägenhet avsedd för utsatta kvinnor, och han har haft svart
23 städhjälp, men allt det där är utrett sedan länge, han har bett om ursäkt och numera städar han
24 upp själv, skoja.

25

26 Dessutom älskar Ulf Kristersson bandet Kent trots att det känns som att bandet Kent hatar
27 moderater. Eller ja, man får lätt den bilden när man lyssnar på deras musik tillexempel i låten
28 'Skogarna' Stockholm beskrivs som en solidaritetsfri, nymoderat öken. Refrängen går såhär:
29 "Kommer aldrig härifrån" typ. "Fuck det" tänker Ulf, "Jag älskar Kent, jag skiter väl i om
30 Jocke Berg fingrar på snaran i sin lägenhet på Kungsholmen på grund av att jag i varenda
31 intervju jag gör pratar om min kärlek till arbetargrabbarna från Eskilstuna, ska jag gå upp på
32 scen, ja då ska en Kentlåt spelas och så är det väl med det, ja jag gör väl som jag vill".

33

34 Han har dock inte alltid fått som han vill, 1992 var han ordförande i Muf, men utamanades då
35 av Fredrik Reinfeldt som på äkta house of Cards-manér knuffade ut Ulf och tog över

36 positionen. Payback is a bitch though tänkte Kristersson och bidade sin tid fram till Hösten
37 2017 då han tog över efter sin favoritkomiker David Batras tjej, och hans gamla nemesis
38 Reinefeldt ja han sitter hemma på sin kammare och läser Alex Schulmans 'Skynda att älska'
39 samtidigt som han försöker räkna ut hur gammal han kommer att vara på sitt nyfödda barns
40 student. Men Ulf, han satsar på att göra en Reinfeldt och satsar på att ta över
41 statsministerposten efter valet i september. Hur fan ska det gå, och om han vinner, hur ska han
42 då göra för att hans förhållande med sin fru ska hålla när skilsmässostatistiken för
43 statsministrar inte ser bättre ut än för en kvinna i USA som vinner en Oscar. Man skiljer sig,
44 helt enkelt. Men förhoppningvis inte Ulf såklart, den vuxna i rummet och så vidare trots sin
45 längd. Han har nämligen varit tillsammans med sin tjej bisarrt länge, hur fan lyckas man hålla
46 ihop ett förhållande under så lång tid, det kan väl du fråga honom, Hanna?
47
48 Resten av Kristerssons historia, ja den är ju inte skriven än, och det innebär att den här
49 biografen nu är slut.

1 Bilaga 5 2 Gustav Fridolin – Miljöpartiet

3
4 En vacker dag i maj, 1983. Samma år som stora tänkare som Marie Serneholt och Oskar
5 Linnros föds, kommer även Per Gustav Edvard Fridolin till världen. Som barn var han
6 outhärdlig, ni vet typen, en lillgammal störig besserwizzer som kallar sina föräldrar för deras
7 förnamn istället för att säga mamma och pappa. Och som är allergisk mot gluten och typ all
8 mat som är röd. Han ljög om att han hade dålig syn eftersom han tyckte det var skitcoolt med
9 glasögon. Eh hans bästa vän under hans uppväxt var hans morfar, snark. Han hoppade över de
10 tre första matteböckerna direkt när han började i skolan, medverkade i Jeopardy Junior, vann
11 och blev stormästare. Jag vet inte hur ni känner men jag hade nog mobbat honom så in i
12 helvete om vi hade gått i samma skola och då är jag ändå emot mobbing vill jag understryka.
13 Till skolan hade han med sig en liten portfölj istället för ryggsäck som alla de andra, eller en
14 plastpåse som jag hade. Han blev snabbt rekordung elevrådsordförande och jobbade stenhårt
15 för att rökrutan på 90tals-skolgården i Vittsjö skulle bort. Trots att Gustav själv aldrig vågat
16 hålla i en cigg, det där med rökning verkade alldeles för komplicerat. Gud vilket offer, ser jag
17 att ni tänker. Men skratta bäst som skrattar sist! Idag är han både folkhögskolelärare och
18 utbildningsminister och tjänar lika mycket i månaden som en Sveriges radio-anställd drar in
19 på ett år.

20
21 På höstlovet i 9an skulle hela familjen åka på semester till Teneriffa, tror ni att Gustav
22 stannade hemma för att värna om klimatet redan då? Nej. Det lockade givetvis mer att vara
23 den som är lite för gammal för att vara på familjesemester, ni vet typen. Av någon anledning
24 känns det också som att han badar i T-shirt, men jag vet inte. En grej som är lite märklig är att
25 Gustav gifte sig väldigt ung, det känns inte så miljöpartiet. Att träffa någon som vill va ihop
26 med en, alltså. Men varför gifte han sig då så jävla tidigt? Är han Jehovas vittne? Nej, han är
27 bara en lillgammal jävel som mot alla odds lyckats träffa någon, och nu går han runt och tror
28 att han är Sveriges Mácron bara för att hans tjej är fem år äldre.

29
30 2002 blev den då 19 åriga Fridolin historisk som landets då yngsta riksdagsledamot någonsin.
31 Var han alltid först undrar man? Nja, kanske inte med sexdebuten, am I right ladies? Han har
32 aldrig metoo-at någon dock. Aldrig, aldrig aldrig. Inte för att han är så god och renhårig, utan
33 för att han aldrig haft 'the balls', han har liksom aldrig vågat göra något liksom. Han älskar
34 den lilla trollkarlen Harry Potter och tror att han är en Gryffindor men vi vet alla att han är en
35 solklar Huffle Puff. Sveriges största influencer Leif GW Persson har kallat honom för en

36 ”riktig liten orm”, men själv kallar sig Gustav för femininst, det hindrade honom dock inte från
37 att kasta Åsa Romson framför bussen när det stormade kring henne 2016.

38

39 I flashback-tråden ”Du som gillar Gustav Fridolin, varför?” skriver användaren Gridiot att
40 hen gör det för att Fridolin är citat ”Lite söt och gullig” slutcitrat. Åren har gått, nu är han inte
41 så jävla gullig längre, underbarnet har blivit en vuxen medelmåtta och visst känns det som att
42 det hade varit lätt att lura honom på till exempel pengar. Kanske borde han ta åt sig av vår
43 gamla kollega Lotta Bromés visdomsord. I sin twitterbiografi skriver hon nämligen ”jobbar på
44 mig godtrogenhet, så kom inte för nära!” blinkemoji. Nu är det alltså upp till bevis för Gustav
45 Fridolin och hans okända tjejkollega, har dem lyckats samla ihop fler väljare än det finska
46 nyhetsprogrammet ”Ut i sett” har tittare, om tre veckor vet vi.

1 Bilaga 6

2 Ebba Busch Thor- Kristdemokraterna

3

4 Ebba Busch Thor är ... Den 11 februari 1982 föds Ebba Busch Thor i Uppsala. Exakt elva
5 dagar senare dör den homosexuelle konstnären Andy Warhol. Jag säger inte att Ebba hade
6 någonting med det att göra, utan det var förmodligen ett märkligt sammanträffande,
7 förmodligen. Ebba gick i Livets ords grundskola men när det var dags för gymnasiet så var
8 det slut på psalmer och skit på lektionstid. Nu skulle hon ut i den riktiga världen, det skar sig
9 direkt. Det blev lite som när Djungel George kom till stan, om ni minns? Ebba ville så gärna
10 hänga med de coola tjejerna i klassen, som hade börjat supa och gjort skitmånga aborter. Men
11 hon fick nöja sig med att snegla avundsjukt på dem i klassrummet. Hon bestämde sig där och
12 då för att ge sig in i politiken och ägna hela sin politiska gärning för att straffa den här typen
13 av svaga människor genom att göra livet surt för alla som gillar att ha kul. Femton år senare är
14 det dock omvända roller, nu är folk avundsjuka på Ebba Busch Thor. Hon är så ung, hon är så
15 framgångsrik, hon är så snygg. Folk står inte ut med detta. Vilket har lett till något jag
16 uppfattar som en organiserad mobbingattack, mot Ebba Busch Thor. När hon var med i
17 Aktuellt till exempel förra året så skulle man sätta dit henne genom att fråga henne om hon
18 visste vilka tre författare som skrivit tre svenska klassiker, Ebba kunde ingen av dem. Tre
19 svinenkla frågor visserligen, men vafan hur kan man ställa sådana frågor till en person som på
20 fullaste allvar tror att den första människan på jorden hette Adam, och att Gud sen skapade
21 kvinnan aka Eva av hans revben. Uppenbareligen har hon inte läst sig, läst ihjäl sig genom
22 åren. Det är allt jag har att säga. Eller som när Camilla Kvartorft och kompani skulle trycka
23 till henne ordentligt i Svts partiledarutfrågning och avslöjade att alliansen vaskat nästan
24 10 000 platser på äldreboenden mellan 2006 och 2014. Onödigt av Camilla, bitch, så onödigt
25 att ta upp det.

26

27 Skit samma, vad tror ni Ebba tycker om böneutrop? Ska vi ha det här i Sverige? Ja, nej
28 absolut. Hon hatar det, hon hatar det. Ebba vill inte ha några jävla böneutrop. Hon utvecklar
29 detta såhär i en intervju förra veckan ”att människor ska sitta i sin trädgård, kanske ha en
30 grillkväll och höra ’Allah Aqbar’ tycker jag inte är rätt”. Nähä, men att människor ska sitta
31 hemma i sina vardagsrum och höra Ebba Busch Thor kraxa i ’Så ska det låta’ i statlig tv, det
32 ska man tydligen tvingas stå ut med? Nej jag skojar, hon sjunger ju otroooligt vackert, otroligt
33 vackert, har ni hört? Och fan vad hon tog i under den där versen som handlade om en oönskad
34 graviditet i Timbuktu ’Det löser sig’. Hon har ett litet speciellt särintresse som inte så många
35 andra 31-åringar har, nämligen gamla människor. Som 19-åring satt hon i Äldrenämnden.

36 Ebba Busch Thor är alltså *inte* pedofil om ni förstår vad jag menar. Men så består ju hennes
37 väljare till stor del av low key dementa, alltså väldigt gamla människor, och de dör ju, och det
38 gör att KDs väljare bara minskar och minskar i antal. Därför tvingas Ebba göra så otroligt
39 mycket förnedrande saker för att liksom ragga röster. Hon måste till exempel åka runt på
40 någon slags ålderdomshemsturné med den gamla rassen Bert Karlsson för att försöka liksom
41 locka över gamla från SD till KD, och fan vad Ebba daltar med gamlingarna. Skatten ska
42 sänkas för pensionärerna och så vidare.

43
44 Här har jag ett tips till KD, om ni får vara kvar. Kan inte staten lägga lite resurser på att lära
45 gamla att de inte ska ge bort alla sina koder till internetbanken så fort en människa ringer till
46 dem? För att sen då länsa deras konton på deras usla pension. Eller borde ni inte bara skicka
47 ut en broschyr till alla över 70 där det står att de inte ska släppa in folk, vita då annars öppnar
48 de ju inte, som oannonserat ringer på dörren och säger att dem ska ”kolla elen” när de i själva
49 verket är där för att stjäla deras smycken. Det går ju inte att öppna en tidning utan att läsa om
50 de här brotten mot gamla, så infon borde ju rimligtvis nå dem någon gång, om det inte är
51 demensen då som sätter stopp för det, men det verkar inte funka. Ett tips bara från mig.

52
53 Ebbas utseende då, jag tycker det är viktigt. Politiker representerar ju ändå oss folket. Det
54 känns som att hon duschar oftare än Jonas Sjöstedt. Jag tycker även att hennes utseende och
55 personlighet påminner lite om professor Dolores Umbridge på Hogwarts, känner ni till henne?
56 Nej jag skoja det var taskigt, Ebba är ju mycket mycket yngre än Dolores Umbridge.
57 Privatlivet då? Jo Ebba är ihop med en mycket attraktiv och väldigt tigt fotbollsspelare. Jag
58 förstår att de gifte sig tidigt så att de kunde göra en viss grej utan att göra en viss gud upprörd.
59 Trots att KD kippar efter luft vid vattenytan är Ebba Busch Thor extremt omtyckt och extremt
60 populär, undersökningar visar att förtroendet för henne bara ökar och ökar och ökar och ökar.
61 Men jobba inte ihjäl dig, Ebba. Rätt som det är kanske du kommer hem och där är jag, hemma
62 hos dig, med din fotbollsspelande kille. Men vi har inte gjort något, vi har bara pratat.

1 Bilaga 7

2 Annie Lööf – Centerpartiet

3

4 Annie Marie Therese Lööf föds den 16e juli 1983 i Värnamo, men uppvuxen i den lilla byn
5 Maramö, med reservation för uttal, strax utanför som är känd för, ingenting alls egentligen.
6 Några gravar från stenålderna typ, men vem fan bryr sig om det? Vi vet, vilka som bryr sig
7 om det. Annie är 35 men ser ut som 42, inte för att hon slarvar med återfuktningen utan för att
8 hon jobbar så otroligt mycket och har extremt höga krav på sig själv. 2002 tog hon studenten
9 med gissa vad, högsta betyg i alla ämnen. Längst bak i klassrummet satt hon inte. Jag har inga
10 problem med en pluggis, men visst fan känns det som att Annie var en sån som på rasterna
11 hängde i lärarrummet och kanske skvallrade när någon fuskade på ett nationellt prov. Och är
12 det något jag föraktar så är det golare. Men jag ska inte va så hård mot Annie, hon tillhör ju en
13 väldigt utsatt minoritet, nämligen de rödlätta. Hon är en 'G-ordet'. Många som är rödlätta
14 kallar ju sig själva för blonda, vilket är märkligt. Vem tror de att de lurar? Jag ser ju att håret
15 är orange. De rödlätta utgör endast en till två procent av världens befolkning och forskare tror
16 att det kommer vara helt utdöda om hundra år. Detta är sant och det är ju superallvarligt.
17 Dessutom får de utstå supermycket skit, man får ju typ säga vad som helst till och om en
18 rödlätt eftersom det inte finns något historiskt förtryck mot dem, är ni med? De har korta
19 stubiner och ett eldigt temperament, kan de ens leda ett land? De är nymfomaner och det
20 ryktas även att de inte har en själ, jag vet inte om det stämmer, förmodligen inte.

21

22 Centerpartiet har ju under sommaren tryckt hårt på att klimatfrågan är en av deras viktigaste
23 valfrågorfrågor i år, och jag antar alltså att det beror på den här, alltså det underbara vädret vi
24 haft den här sommaren, och att Annie då tvingats vara ute i solen väldigt mycket. De ska ju
25 helst inte utsättas för direkt solljus då det kan vara skadligt för dem, så det har varit en jävla
26 tuff sommar för Annie. Hon beskrivs ju som ofta som hjärtat i alliansen, den blödiga, på
27 gränsen till naiv i vissa frågor, men det finns ju ideal hon aldrig sviker. Det finns en grupp
28 hon aldrig överger, jag pratar givetvis om småföretagarna, hon är besatt av dem. När det
29 debatteras i tv om skola eller vård eller integration så räcker alltid Annie upp handen och
30 säger "Varför pratar vi om bilbränder och inte om bilförsäljare?" alltid följt av en pinsam
31 tystnad. Förut fokuserade hon lite mer på bönderna, ni vet dem där ensamma lantisarna som
32 sitter och pratar för sig själva dag in och dag ut i nåt ruttet gammalt hus i vad vet jag, Grums?
33 Men nu ligger fokus på småföretagarna. Och visst, småföretagarna har inte haft det så jäkla
34 enkelt. Jag minns till exempel berättelsen om pizzeria Sax i Växjö som tvingades lägga ner
35 eftersom att fastigheten skulle rivs och ersättas av lägenheter för svenskar som stått i

36 bostadskö i en evighet. Är det rasism? Jag vet inte. Men det är klart det är tråkigt för den här
37 pizzabagaren, han försöker bara göra sitt jobb och så kommer en rasse in och säger åt honom
38 att lägga ner hela företaget.

39

40 I en intervju med Café berättade Annie att hon biter på naglarna så fort hon inte har nagellack.
41 Och tittar man noga på Annie under partiledardebatter kan man se att hon ibland sparar de där
42 små nagelbitarna i munnen och tuggar på dem som ett nervöst ticks. Och det tar fokus från
43 debatten lite tycker jag.

44

45 Åter till utseendet, hon må se lite lite äldre ut än sina 35 som sagt, men hon är ju självklart
46 mycket mer karismatisk än hon, vad heter hon nu hjälp mig? Jag vill säga Inger. Isabella
47 Löfvén, miljöpartiet. Just det. Men Annies glow up den här valrörelsen är precis som
48 Björklunds usteenderesa de senaste åren, anmärkningsvärd. Något har hänt, kanske har hon
49 upptäckt smink, i samband med att hon bytte ut sin tidigare bästis Jonas ”Jag och Annie är
50 bara vänner” Sjöstedt mot Blondinbella? Vad pratar Annie och Blondinbella om när de ses?
51 Förmodligen samma sak som Annie pratar om med sin kille Karl-Johan när hon kommer hem
52 efter en lång dag av valkampanjande, småföretagarna.

53

54 Inatt låg jag uppe och läste Annies självbiografi, ’Sanningens ögonblick’. Jag har tagit med
55 mig den hit eftersom jag tänkte att jag skulle läsa upp ett litet stycke för er. Så jag tänkte läsa
56 liksom det absolut mest spännande och rafflande stycket som finns i den här boken. Det är
57 från kapitlet ’den företagsamma människan’ kontexten är att Annie ska på en presskonferens.
58 ”När vi hängde av oss ytterkläderna såg jag min egen spegelbild reflekteras i en ruta, eller om
59 det var en av glasörrarna, det minns jag inte. [Konstig Anekdot] Men jag kommer ihåg att
60 jag såg mitt halsband glimma till, det var samma silverfjäril med utstående vingar jag haft
61 runt halsen när jag blev vald till partiledare. [bla bla bla] Precis som vanligt fixade...” Jag har
62 inte läst hela för den var inte så rolig som jag liksom hade förväntat mig. Ehh och ja. Vad är
63 det här för anekdot? Vem har varit redaktör för den här boken? Det sägs att alla har en bok i
64 sig, jag vet inte. Vem fan var redaktör för den här boken Annie, vem tyckte att det var en bra
65 idé att den skulle släppas? Kanske var det någon rådgivare? Är det samma rådgivare som
66 Alice Bah Kunke hade när hon gjorde sitt sommarprat? Ni vet det där hon berättar att hon vid
67 ett tillfälle bad till gud om att en gravid, prostituerad kvinna och hennes tre barn skulle dö
68 eftersom Alice tyckte att deras liv var meningslösa.

69

70 Tips från mig till Annie: Skaffa nytt folk att jobba med. Och du måste se till att varenda spår
71 från internet försvinner om att du blev så berörd när du läste en av böckerna till din
72 favoritförfattare, dårpippin Ayn Rand. Jag vet att ni försökt radera all info om detta men det
73 finns fortfarande en googling bort bara. Skitsamma Annie, det är bara dagar kvar fram till
74 valet. Snart får du vila, men glöm inte köpa stopp och väx, för det kan bli en riktig rysare.

1 Bilaga 8

2 Jan Björklund – Liberalerna

3
4 Jan Björklund, nu blir det kepsförbud! Vad har du i fickan Jan? Är det en jättebanan eller är
5 det bara Liberalernas nya logga?

6
7 Jan Arne Björklund föds den 18e april 1962 i Skene i Västergötland. Samma år invigs
8 Stockholms internationella flygplats Arlanda och prostitution avkriminaliseras i Sverige. Jan
9 är ju superliberal och det ligger därför i hans natur att tycka att allt har ett pris och att allt är
10 till salu. Och i mellanstadiet brukade Jan tjäna en liten extraslant genom att visa sitt kön
11 bakom skolan för nyfikna killar och tjejer i utbyte mot en tia. Det låter kanske inte som
12 mycket, men tian var ju mycket mer värd då. Han har slutat med det nu också, verkligen. Jan
13 är ju känd också för sin nästan maniska besatthet av disciplin, jag har skrivit disciplin i
14 versaler här. Som utbildningsminister var hans högsta betyg i ordning och uppförande från
15 dagis typ, och innan han blev politiker på heltid så var han militär men fick kritik för att vara
16 lite hård och dominant. Hans absoluta favoritfilm är Jan Guillous 'Ondskan', har ni sett den?
17 Alltså filmen då som är en filmatisering av Jan Guillous bok 'Ondskan' som är någon slags
18 självbiografisk historia om hans uppväxt. Hans favoritscen är den när Johan Rabaeus spör på
19 Andreas Wilson så in i helvete. Johan Rabaeus spelar ju Jan Guillous styvpappa och Wilson
20 Jan Guillou. Han slår honom som fan efter middagen. Jan har sett den scenen jag vet inte hur
21 många gånger, många. Kanske var det dock Jans stora intresse för ordning och reda som fick
22 honom att styra upp sossarnas gamla flumskola där det skulle målas på fjädrar och spelas
23 något bisarrt rollspel på Fn-dagen, ni minns? Tack för det Jan.

24
25 Jag brukar ju även som ni vet recensera partiledarnas utseende, och här ja, här har Jan
26 Björklund verkligen gjort en resa kan man säga. Det har ju hänt något med hans stil sedan
27 förra valet. Känner ni till Gryningspyromanen? För fyra år sedan var det ju svårt att se
28 skillnad på honom och Jan Björklund. Partiet förstod dock ganska snart att det här är inte
29 hållbart att ha en partiledare vars utseende för tankarna till grov psykisk ohälsa. Inte för det är
30 något fel eller skamligt med psykisk ohälsa Hanna, såklart.

31
32 Men, men det är inte ultimat i en valrörelse där mycket handlar om att vinna människors
33 förtroende. Så någon PR-byrå städar upp det där stökiga utseendet och vilken succé det blev.
34 Idag är Jan Björklund näst snyggast av partiledarna, efter Ulf Kristersson, givetvis. Men dem

35 glömde tyvärr fixa till han talfel, han envisas ju fortfarande med att säga ”Alliansen”, vilket
36 är väldigt irriterande. Kanske är det dags att införa språktest för partiledare, vad vet jag.

37

38 I somras gjorde han intervju i Dagens nyheter och där fick han frågan om vilken litterär figur
39 han identifierar sig mest med, kan ni gissa vad han svarade? (Två av er har rätt) Han svarade
40 nämligen att han är som en blandning av Pippi Långstrump och Emil i Lönneberga. Alltså
41 detta är då två tioåringar med superkraften ADHD som inte har någon som helst respekt för
42 auktoriteter. En av dem lever tillsammans med en apa och en häst.

43

44 Jan Björklund är den partiledare av alla som suttit på sin post längst. Elva år har det blivit, och
45 kanske är knepet för denna framgång att vara skitnöjd med noll framgång. För det har inte
46 hänt så mycket med Liberalernas siffror under de här åren de har varit ganska stabila ändå, så
47 att det inte går åt helvete, ja det räknas som en seger och det kanske är det karaktärsdrag hos
48 Jan vi andra borde börja omfamna. Så låt oss hoppas för Jans skull att Liberalerna om tre
49 veckor får exakt lika många röster som förra valet, för då blir Jan glad.

1 Bilaga 9

2 Jonas Sjöstedt – Vänsterpartiet

3
4 Jonas, Jonas, Jonas... Tor Jonas Sjöstedt föds den 25e december 1964 i arbetarstan Göteborg.
5 Samma år föds även Martina Haag och Dawit Isak. Släpp det, Expressen. Jonas Pappa var
6 civilingenjör och lärare och hans mamma var läkare. Som ni hör vet han *mycket* om det
7 svenska klassamhället. Han har sett det, han har växt upp i det och han hatar det.

8
9 Ett utmärkande karaktärsdrag hos Jonas Sjöstedt är att han pratar väldigt tyst. Det är nästan
10 som att han är lite blyg. Och det var ju inte hans företrädare direkt. Vi minns alla Lars Ohly,
11 vänsterns egen lilla Luis CK, kanske mest känd för att han *råkade* visa kuken på insta en
12 gång, ni såg den? Perfekt rosa, eller hur? Men så har ju också vänsterpartiet en historia av att
13 dra till sig färgstarka/problematiske partiledare. Förutom tvångsmässigt blottande har vi ju
14 Ohlys företrädare Gudrun Schyman, hon hade problem med spriten. Ja menar visst går det att
15 medverka i morgonprogram i radion lite salongs, det funkar till exempel för mig. Men ska
16 man verkligen vara med och styra ett land, jag vet inte. Jonas har vad jag vet inga
17 alkoholproblem, men vintern 2016 så ramlade han och bröt foten på väg till tunnebanan en
18 morgon. Han var ju uppenbareligen full, men det kan ju ha varit en engångsföretelse, sånt
19 händer ju, eller? Ah jag ser honom inte, men jag antar att han nickar.

20
21 Vad har han då för lik i garderoben? Jag går med febriga fingrar in på en av mina
22 nyhetskällor. Nej det är inte Katerina Magasin, utan det är diskussionsforumet Flashback. Och
23 de är inne på lite samma spår som jag, vilket jag märker när jag hittar hans tråd. Ni vet ju de
24 här skvallertrådarna på flashback har ju olika namn eller titlar, till exempel 'Är Björn Skifs ett
25 svin' eller 'Anders Timell, familjens svarta får?' skratt, det var innan badtunnan. Jonas tråd
26 heter nämligen, 'Vem är Jonas Sjöstedt egentligen?'. Vi är många som undrar. Jag förväntar
27 mig saftigt skvaller när jag går in där, för man kan alltid hitta något skit på vänsterkillar, men
28 det här är vad jag får: "Jonas älskar att felparkera, han ser alltid ut som han är en minut från
29 att börja grina, och han har bott i kapitalismens huvudstad New York", det var typ det. Han är
30 med andra ord jävligt tråkig, och efter det där tjejspråkröret ni vet den okända i Miljöpartiet
31 som inte är Gustav Fridolin, vad är det hon heter nu? [Isabella Lövin] Efter henne så är Jonas
32 den näst mest anonyma partiledaren.

33
34 Jonas Sjöstedt har precis som bönderna haft en riktig jävla skitsommar. Vet ni varför? För han
35 har tvingats åka tåg överallt, och vi vet alla hur vidrigt det är att åka tåg i Sverige eftersom att

36 det *aldrig* fungerar. Självt flyger jag liksom till Göteborg om jag måste åka dit. En gång flög
37 jag till Linköping, det kostade 8000 och tog 30 minuter, men det var det värt bara för att få
38 slippa åka tåg. Jonas har ju lovat att inte flyga en enda gång under valrörelsen och detta ångrar
39 han så in i helvete. Han ångrar det mer än vad jag ångrar att jag en gång dejtade en
40 ungvänsterkille, en riktig jävla giftorm ska jag meddela. Varför ångrar han det här med att åka
41 tåg då? Jo för att när Ulf Kristersson sitter och manspreadar med sina korta, korta ben brevid
42 Ebba Busch Thor i business class så sitter Jonas fast i 38 graders värme mellan Arvika och
43 Kil i ett tåg där ventilationen slutat funka, och bistron ja den är stängd. Skärp dig Jonas, du är
44 politiker, ditt jobb är viktigt. Du behöver inte posera genom att sitta i någon unken vagn med
45 en massa vanlisar. Han baserar även mer än sin lön, endast 28 000 tar han ut. Ta ut mer
46 pengar i lön Jonas, man blir inte en smutsig arbetare bara för att man klär sig som en. Det
47 känns också som att Jonas hatar sitt jobb. Jag tror att han egentligen bara är intresserad av att
48 vara känd, det här märker man när man tittar på många av hans bisysslor. Han har
49 skådisambitioner till exempel, de gav honom ett skådisgig som busschaufför i den usla serien
50 'Sommaren med släkten', han har även skrivit en serie rafflande däckare om EU-
51 parlamentarikern Daniel Lööv, vad spännande det låter.

52
53 På frågan om vilken kulturpersonlighet som varit viktigast för Sverige så svarar han som så
54 många andra, Astrid Fucking Lindgren. Alltså en kvinna som skrev en lång jävla
55 självbiografisk novell om en häxa som hatade att betala skatt. Men att Jonas likt så många
56 andra partiledare svarar Astrid Lindgren på den här frågan, jag vet inte om han försöker locka
57 till sig röster från SD eller vad det är frågan om, jag är så trött på det där med Astrid. Min
58 röst, kan jag säga här och nu, den kommer att gå till den som vågar säga att Astrid inte kunde
59 skriva böcker för vuxna, och att man kanske borde problematisera att en gammal kärring var
60 så besatt av barn. Vänsterpartiet har medvind, om två veckor vet vi om svenska folket har
61 glömt bort det där ganska alldagliga utseendet som för tankarna till en mellancheff på ett It-
62 bolag, blandat med den där gubben från 'Tredje klotet från solen'. Eller, om vänsterpartiet ska
63 fortsätta bli behandlat som skit av de andra partierna i fyra år till, jag vet inte, vi får se. Lycka
64 till Jonas!